

הסתדרות העובדים הכללית החדשה

בית נבחרי ההסתדרות

ישיבת הועדה למדיניות האיגוד המקצועי

פ ר ו ט ו ק ו ל

ישיבת הועדה למדיניות האיגוד המקצועי

ישיבה מספר 3

תל-אביב, בית הוועד הפועל

יום רביעי, י"ז באדר תשע"ג – 27 בפברואר 2013

נוכחים:

מיכאל כוכבי, יו"ר
 נחום אסד, מזכיר בינ"ה
 ד"ר ישראלה בן אשר, מוזמנת
 צבי גודווטר, מוזמן
 עו"ד יסמין וירט
 ישראל אמויאל, חבר
 יורם לנמן, חבר
 גבי אסרף, חבר
 יואב גסי, חבר
 ישראל פרץ, חבר
 יוסף שריקי, חבר
 מרים מסרי, חברה
 איל אלי, חבר
 יוסי אוטמזגין, חבר
 אלי אלבס, חבר
 חיים קובלסקי, חבר
 יוסי לוי, חבר
 אבו יונס מאג'ד, חבר
 איל שירן, חבר
 אביגדור יפת, מוזמן
 רותי תורג'מן, מוזמנת
 גבי מלצר, מוזמנת
 נטע לוי, מוזמנת
 נגה קלינגר, מוזמנת
 עו"ד אורלי ביטי, מוזמנת

27.2.13

ישיבת הועדה למדיניות האיגוד המקצועי

סדר יום לישיבת הועדה
למדיניות האיגוד המקצועי של בינ"ה

על סדר היום:

1. דיון בנושא סייעות גנים ובתי ספר
בהשתתפות: ד"ר ישראלה בן אשר יו"ר הועדה למעמד האישה
נציגות הסייעות

2. שונות

27.2.13

ישיבת הועדה למדיניות האיגוד המקצועי

מיכאל כוכבי, יו"ר:
 שלום לכולם. ברוך הבא. ברוכים
 הנמצאים. את הדיון היום, שאותי
 באופן אישי הוא גם מעניין, בנושא של סייעות וגננות, איך אומרים?
 אחד, כי אחותי היא גננת, אז אני, איך אומרים, מכיר את המצב.
 במקרה, את כל הזה, וגם גנים ציבוריים. שתיים, אני הבטחתי היום
 למיכאלה, חשבתי שיש לכם ארגון גג שאתן מיוצגות בו, אז מסתבר
 שאתם איך אומרים כמו ב-, אתם המון אנשים, המון אנשים, שמפוזרים
 בכל הארץ בעצם. אז, איך אומרים, וזה מאבד את הכוח. את ה-, מה
 שנקרא את היכולת שלכם לייצוג הולם. אבל מכיוון שאני לא רוצה
 להתחיל להסיט את הדיבור במקום כל מיני-, אני אגיד כמה מילים,

נחום אסד: בוא ניתן לישראלה,

מיכאל כוכבי, יו"ר: בוא ניתן לישראלה, ואחר כך,

רותם תורג'מן: הייתי מאוד רוצה,

נחום אסד: רגע, רגע, ברשותכם,

מיכאל כוכבי, יו"ר: אה, סליחה. שמי כוכבי מיכאל,

רותם תורג'מן: איך?

מיכאל כוכבי, יו"ר: כוכבי מיכאל. אני יושב ראש הועדה
 לאיגוד מקצועי. בעברי הרחוק אני
 עובד אל-על שהייתי חבר ועד באל-על והייתי מזכיר העובדים באל-על.

27.2.13

ישיבת הועדה למדיניות האיגוד המקצועי

מיכאל כוכבי, יו"ר:
 כיום אני במצב של פורש אבל, כבר הגעתי לגיל הוותיק קיבלתי מכתב, הייתי גבר, ואמרתי לאשתי שהיא צעירה ממני בכמה שנים שהיא תתיחס אלי בכבוד, ובאים מטעם סיעת עוז בהסתדרות בקואליציה, ובחלק, בקצרה,

נחום אסד:
 יושבים כאן חברי הועדה לאיגוד מקצועי וזאת ב-,

מיכאל כוכבי, יו"ר: כל אחד יציג את עצמו.

נחום אסד:
 הישיבה הזאת כונסה בעקבות, או בהמשך ישיבה של ועדה למעמד האישה, וזה משהו שמבחינתנו ממשיך כההליך. נכון שזה נמצא היום בוועדה למדיניות איגוד מקצועי, אבל זה כבר הגיע לאגף לאיגוד מקצועי על כל סעיפי המצגת הזאת, ויש איזה שהוא כיוון בינתיים אבל בלי שום קשר, הועדה למדיניות איגוד מקצועי כבית נבחר ההסתדרות, שזה החלק, המוסד העליון, אנחנו נשמע, נשמיע, והסיכומים שיצאו מפה ימשיכו כדחיפה נוספת, המסה היא לא מסה קטנה, יש לזה הרבה משקל ומשמעות. אבל בבקשה, בואו נציג את החברים של הועדה.

נחום אסד: נחום אסד, מזכיר הועדה.

חיים קובלסקי:
 נציג מהבית החברתי, גר בגני תקווה, פרטים נוספים מי שרוצה,

27.2.13

ישיבת הועדה למדיניות האיגוד המקצועי

- חברה: באתר הפייסבוק.
- חיים קובלסקי: יש לי עשרה נכדים,
- חברה: באתר הפייסבוק.
- חיים קובלסקי: במייל או וואלה. וזהו.
- נחום אסד: בהצלחה.
- אלי אלבס: אלי אלבס, הבית החברתי של בת-ים.
חבר הועדה.
- יוסי לוי: יוסי לוי, מהבית החברתי.
- מיכאל כוכבי, יו"ר: לא, עוד הערה בקשר ליוסי, הוא גם
חבר ועד איתי היה באל-על וגם היה
מזכיר אחרי.
- יוסי לוי: אני החלפתי אותו.
- אבו יונס מאג'ד: מאג'ד יונס, מסיעת הבית החברתי.
חדש בתוך הבית החברתי.
- מיכאל כוכבי, יו"ר: בטח. בטח.

27.2.13

ישיבת הועדה למדיניות האיגוד המקצועי

עו"ד יסמין וירט, נציגה של היועמ"ש
להסתדרות.

עו"ד יסמין וירט:

אני גבי מלצר, סייעת בדרום השרון.
ויש לי אח עובד אל-על. זה מתחבר

גבי מלצר:

לאל-על.

שמי רותי תורג'מן ואני נציגת ועד
התארגנות הסייעות, בין המובילות

רותי תורג'מן:

והמקימות את הקבוצה עם עוד חברות וסייעת באשדוד.

אורלי ביטי, ואני מנעמת. אני
מהועדה למעמד האישה ומסיעת

אורלי ביטי:

העבודה.

נגה קלינגר, אני ממובילות מחאת
העגלות.

נגה קלינגר:

אבל בוא נתייחס רגע לנגה, מאחר
ואתם לא כולם מהועדה למעמד

נחום אסד:

האישה, אז נגה היתה בועדה למעמד האישה, נתנה פה הרצאה לגבי
שוויון בנטל בין גבר לאישה. ואני רוצה להגיד לך, נגה, שאתמול
בבוקר, היה שידור בטלויזיה, בחדשות, ודיברו על העניין הזה, והאבות
מבקשים להיות חלק מתהליך המשפחה ומהשעות, והמעסיקים שלא
מאפשרים, זה אתמול היה בשידור.

27.2.13

ישיבת הועדה למדיניות האיגוד המקצועי

- ד"ר ישראלה בן אשר: עומר חלפין ענבר היה.
- נחום אסד: אז זה איך שהוא מתחיל להתעורר.
- ד"ר ישראלה בן אשר: כן. מכירים את הבחור.
- נגה קלינגר: גם הנושא של המחאה, אם יורשה לי, הנושא של מחאת העגלות גם חוזר לסדר היום, אנחנו גם השבוע אני דיברתי השבוע בכלכליסט.
- ד"ר ישראלה בן אשר: אז אחר כך אולי תציגי. אולי אחר כך כדי שנגמור את הסבב? תודה.
- יוסף שריקי: שמי שריקי יוסף, גם חבר ועדה. מזכיר מועצת הפועלים לשעבר. ועברתי את חיים, אני סב ל- 13 נכדים.
- נחום אסד: לא הצגת את עצמך.
- ישראל פרץ: ישראל פרץ. יושב ראש ועד עובדי בית שמש.
- נחום אסד: יאללה חברים. מתקדמים.
- איל אלי: איל אלי. סיעת עוגנים. יו"ר ועד ארגון מגה קמעונאות.

27.2.13

ישיבת הועדה למדיניות האיגוד המקצועי

- נחום אסד: יו"ר הועד הארצי שלהם.
- יוסי אוטמזגין: יוסי אוטמזגין, מנהל איזור בקרן הקיימת באזור דרום. נציג ה-, לא יודע, הסיעה,
- יוסף שריקי: הבית החברתי.
- נחום אסד: הלאה.
- נטע לוי: אני נטע לוי ואני מעמותת איתך. אנחנו מלוות את התארגנות הסייעות הארצית.
- יורם לנמן: קוראים לי יורם לנמן. נציג עוז בוועדה, פנסיונר מתעשייה אווירית, הייתי חבר ועד שמה. נציג המהנדסים.
- ד"ר ישראלה בן אשר: אני ד"ר ישראלה בן אשר, אני יושבת ראש הועדה למעמד האישה. אחר כך נציג יותר את הועדה.
- נחום אסד: ואני אציג אותו. צבי גודווטר ממלא מקום יושב ראש ההסתדרות. היום הצטרף אלינו לוועדה. חשוב לו העניין.

27.2.13

ישיבת הועדה למדיניות האיגוד המקצועי

נחום אסד:
 ובנוסף לעיסוקיו הרבים והנוספים
 הוא גם הולך לקחת את כל הפרויקט
 שהועדה לבטיחות שלנו ככה התחילה לדון, וכל כובד המשקל עובר
 אליו, כי יש לו נסיון רב ועשיר, ויש לו הרבה-הרבה מה לתרום לנו
 ולעזור לנו. הצטרף אלינו גבי אסרף, תציג את עצמך.

גבי אסרף:
 גבי אסרף. יושב ראש הסתדרות
 המתכת.

ד"ר ישראלה בן אשר:
 אוקי. אפשר להתחיל?

נחום אסד:
 כן.

מיכאל כוכבי, יו"ר:
 ברשותך.

יוסי לוי:
 ברשותך רק, אני אשאל את כוכבי,
 אני רואה את הדיון בקשר לסייעות
 בגנים. העניין הזה התעורר עקב החוק החדש של מדינת ישראל, לא,
 לא, החוק החדש של מדינת ישראל שהציע לגבי ילדים עד גיל שלוש,
 ואז התעורר העניין של הסייעות שהן לא מאוגדות. או שהייתן
 מאוגדות ועכשיו,

ד"ר ישראלה בן אשר:
 תיכף אנחנו נציג. אנחנו נציג, בוא
 נתחיל לפי הסדר. אנחנו נציג.

27.2.13

ישיבת הועדה למדיניות האיגוד המקצועי

יוסי לוי: פשוט אני יודע שהסייעות לא מאורגנות.

ד"ר ישראלה בן אשר: אנחנו ניתן הכל. בואו נלך לפי הסדר.

מיכאל כוכבי, יו"ר: אני פתחתי ואמרתי, זה גוף מאוד גדול וחיוני שמפוזר כל כך הרבה שאף פעם לא היה לו ייצוג שהוא יכול לדבר, אבל בואו ניתן לישראלה,

חבר: הם מאוגדים דרך העיריות.

ד"ר ישראלה בן אשר: אז שניה. תיכף אנחנו נציג את זה. קודם כל אני שמחה להגיע לוועדה. וזה בעצם פרי של שיתוף פעולה בין ועדות בינ"ה, כשבעצם אנחנו הבנו שיש נושאים שהם משיקים וחופפים ואין שום סיבה שהועדות יהיו, כל אחת תנהל את הדיונים שלה בפני עצמה. כמה מילים בלבד על הועדה למעמד האישה כדי שתבינו איך אנחנו נכנסנו לתמונה.

קודם כל הועדה הוקמה רק עכשיו, אחרי הבחירות האחרונות, כלומר, זה לראשונה שקיימת ועדה מהסוג הזה, ועדה למעמד האישה, מתוך הבנה שבעצם למרות שנשים שותפות בכל הועדות, אנחנו רואות הרבה פעמים שהצרכים של נשים לא תמיד באים לידי ביטוי, נשים לא תמיד מגיעות לכל הועדות. כמו שאתם רואים למשל בוועדה הנוכחית, הרוב הם גברים, אצלי בוועדה, הרוב הוא נשים. אז כאילו מה, אין לכאורה דו שיח. אז אני קודם כל מאוד מודה לנחום שכשאמרתי לו רגע, אני רוצה להכיר ועדות אחרות, הוא אמר: בטח, ובצ'יק הרים את זה.

ד"ר ישראלה בן אשר: ואז נפגשתי עם כוכבי ועם עוד יושבי ראש, עם רווחה וכו' והבנו שיש לנו בסיס משותף ונכון לעבוד יחד ולא כל אחד לחוד. אז זה דבר ראשון.

עכשיו, מטרת העל של הועדה שלנו היא בעצם כיוון שהיא יושבת בתוך ההסתדרות, שהוא איגוד עובדים, זה בעצם לעסוק בתעסוקת נשים בנשים בתחום העבודה, בעולם העבודה. ואני יודעת שכולכם וכולכן יודעים ויודעות שיש חוקים מאוד מסוימים שמדברים אך ורק על נשים. וזה נובע מזה שהיתה הסתכלות על הצרכים השונים של נשים, היום אנחנו מבינות שלא מספיק החוקים אלא צריך להגיע לעוד דרכים אחרות כדי לפתור בעיות כאלה ואחרות. והועדה שלי שמתכנסת מידי חודש התחילה לעסוק בנושאים שהובאו על שולחננו. כשהנושא של הסייעות הוא אחד הנושאים ותיכף נסביר אותו בהרחבה.

הנושא השני שעסקנו בו זה באמת הנושא הזה של האם עולם התעסוקה הוא ידידותי לעובדים ולעובדות באותה המידה, האם יש צרכים שאנחנו צריכות להעלות על סדר היום על מנת ששימו לב שיש משהו אחר, וצריך להתאים את מקומות העבודה, ולכן מחאת העגלות, שאלתם פה, איזה עגלות? זה עגלות ילדים. למי שיש נכדים, גם דוחף עגלות היום. ובעצם זה הנקודה השניה.

וזו ההזדמנות גם לומר לכם שביום ראשון הקרוב הועדה שלי מתכנסת כשכולכם מוזמנים והנושא שיעלה זה באמת איך ארגון עושה חשיבה מגדרית, כלומר, מה הצרכים של גברים, מה הצרכים של נשים, ואיך אנחנו משפרים את מקום העבודה, שבו אנחנו מבלים ומבלות די הרבה ימים ושעות וכולי.

27.2.13

ישיבת הועדה למדיניות האיגוד המקצועי

ד"ר ישראלה בן אשר: אז רק כדי לסבר את האוזן, אני הבאתי כאן שתראו, ישנה חוברת שנעמת מוציאה על הנושא הזה של חקיקה למען נשים בעבודה, וכל הזמן החוקים האלה משתנים. אני מניחה שחשוב להכיר אותם. אבל זה כנראה לא מספיק היום. עכשיו, הנושא שאנחנו רוצות להעלות כאן, והנציגות יעלו את זה בצורה הרבה יותר ברורה, זה קודם כל הנושא של הסייעות בגני הילדים, וכפי שהבנתם הסייעות הן עובדות רשויות מקומיות, אי לכך הן מיוצגות על ידי הועדים בתוך הרשות המקומית ידוע לנו שבמרבית הועדים המקומיים אין נציגות משורינת לסייעת.

זאת אומרת יכול להיות ועד ורשות X שאין בו אף נציגה מטעם הסייעות למרות שהסייעות הוא ציבור די גדול כי אם יש כך וכך עשרות, מאות גנים באותו ישוב, אז כך וכך סייעות, ועוד סייעות מחליפות. ובעצם כאן, זה בדיוק המקום שאני רוצה להעביר את רשות הדיבור, אם זה יסתדר לנו עם המצגת,

ישראל פרץ: אפשר רק לשאול שאלה?

ד"ר ישראלה בן אשר: כן.

ישראל פרץ: אני קצת לא מבין למה שלמה שטרן לא פה.

ד"ר ישראלה בן אשר: נחום. נחום.

יוסף שריקי: מהשלטון המקומי אף אחד.

27.2.13

ישיבת הועדה למדיניות האיגוד המקצועי

ישראל פרץ: שלמה שטרן, אני חושב שהיה חשוב מאוד שישב בוועדה כזו, לא בוועדה עצמה, אבל בנושא כזה בכל אופן.

נחום אסד: אנחנו לא מזמינים. אנחנו מעבירים, אנחנו מעבירים את החומר, כבר העברנו, ונמשיך עם ההחלטות לאגף לאיגוד מקצועי. באגף לאיגוד מקצועי הם מנתבים.

ישראל פרץ: לא משוכנע. אבל בסדר. אם אתה אומר.

ד"ר ישראלה בן אשר: כן. אוקי. אז הם יציגו את הדברים. אוקי. אז בעצם מי הדוברת מטעמכם? את? יופי. אז בואי, קדימה.

גבי מלצר: אז קודם כל בראש ובראשונה אני באמת רוצה להודות לכם על זה שקיבלתם אותנו פה, ויש לנו אוזן קשבת, והדבר השני שהוא מחוץ לקונטקסט של המצגת, אני רוצה להגיד שאין אחד שגם אם הוא בעבר היה קשור למערכת החינוך ולגני הילדים, אז זה עובר לדורות הבאים וכל אחד הולך להוציא את הנכד וכמה שיותר כן ירבו, אז יש יותר תורנויות ללכת להיות בקשר עם גן הילדים ועם הצוות העובד בגן הילדים. אז אני בטוחה שגם אם לא שמתם לב לדברים, עכשיו כשתשמעו את הדברים אז הכל יהיה שקוף יותר ותדעו שכאתם מגיעים לגן ואתם פוגשים סייעת מה עובר עליה במהלך היום.

27.2.13

ישיבת הועדה למדיניות האיגוד המקצועי

גבי מלצר: וככה הפתיח זה בהסבר זה הרבה שנים, עם כל זה שנדמה שיש לנו ייצוג ושהרשות המקומית והוועדים ברשויות המקומיות הם,

יוסף שריקי: סליחה. רק שאלה. לגבי הסייעות. רק של הגנים? או של,

גבי מלצר: כל הסייעות. זה סעיף בפני עצמו והקדמת והבהרת, הערת כמו שצריך. אנחנו מייצגות את הסייעות בכל הרבדים. גם הסייעות האישיות שהולכות לבית הספר עם ילד משולב, גם,

יוסי אוטמזגין: מועדוניות? מועדוניות גם?

גבי מלצר: כל סייעת באשר היא שקשורה לילדים. בחינוך כמובן. אז זהו. בקיצור, למרות שיש ייצוג של ועדים ברשויות המקומיות ועם כל זה שברשות המקומית הגוף הזה של הסייעות הוא כ- 30% תמיד יש איזושהי שקיפות לסייעות במקום הזה וב- 2011 פתאום הרגשנו שצריך לעשות משהו. וקמו שתי סייעות מאוד אמביציוניות ויצרו קשר עם עמותת "איתך", ופה התחילה ההתארגנות לצבור תאוצה והנה אנחנו נמצאות פה היום, שזה אחרי שלבים שעשינו בהתארגנות שלנו, שכל המטרה שלנו היא שיבינו מה מקומה של הסייעת, לשים אותה במרכז של ההבנה, עם כל השינויים והרפורמות שחלו במהלך השנים, מה קרה לנו בתוך התהליכים האלה.

27.2.13

ישיבת הועדה למדיניות האיגוד המקצועי

גבי מלצר: ובשורה התחתונה, אנחנו אלה שפוגשות גם את ההורים, גם את הסבים והסבתות, ובעיקר את הילדים בשבע וחצי בבוקר, אחרי שהגן מתוקתק ומסודר, אנחנו מקבלות אותם במאור עיניים, לבד. אין אחד שיגיע בשבע וחצי לגן ויפגוש עוד מישהי, מישהו, איזשהו גורם מלבד הסייעת. שגם כן במהלך השנים פעם היו בשבע וחצי בבוקר מגיעים שניים-שלושה ילדים, היום מגיעים הרבה מאוד ילדים כי כל ההורים יוצאים לעבודה, ולכן גם סבים וסבתות מגיעים עם הילדים בבוקר לגן.

אלי אלבס: מגיעות לפני הגננות.

גבי מלצר: סליחה?

אלי אלבס: מגיעות לפני הגננות.

גבי מלצר: כן. מחכים לנו בחוץ. לא, סליחה, הגננות מגיעות הרבה יותר מאוחר. הן מגיעות בשמונה. חצי שעה, יכולים לקרות הרבה דברים אבל הסייעת לבד. שזה נקודה חשובה.

אלי אלבס: מאוד.

גבי מלצר: כן. במסגרת תעודת הזהות שלנו, אז בהתייחס לנקודה של מי הן הסייעות, הסייעות הן הסייעות בגני הילדים, סייעות השילוב, הן משמשות בכל תפקיד שצריך כדי להיות שם לטובת הילד, ההורה, הילד המשולב. גבי

27.2.13

ישיבת הועדה למדיניות האיגוד המקצועי

גבי מלצר: הילד ה-, בכל המגוונים והמגדרים. ותנאי העבודה שלנו השתנו לאורך השנים, כשפעם עוזרת גננת התחילה בשמונה בבוקר וסיימה ב- 12:00, היום כבר עברנו ליום לימודים, במסגרת 'אופק חדש' שמתחיל ב- 7:30 עד 8:00 בבוקר ואחר כך מסתיים ב- 14:00. ומאחר וחוק חינוך חינוך הכניס לנו ילדים מגיל שלוש הכיתות מלאות לגמרי, יש 35-36 ילדים בגן, שני אנשי צוות, ילדים צעירים שצריכים צרכים אחרים לגמרי מילדים שעולים לכיתה א'.

אני למשל עובדת בגן שהוא רב גילי. יש לי ילדים בני שלוש ויש לי ילדים בני שש, שעולים לכיתה א', שצריך להכין אותם, שהם צריכים להגיע עם כל הכלים. תנאי העבודה שלנו לא השתנו. הסייעת מכירים לה בחופשות, במחלות מקצוע, בכל,

חברה: הגננת.

גבי מלצר: כמובן, הגננת. הסייעת, שום דבר. אני יכולה לעבוד עם ילדים, להצטרף, כלום. זה, שום שינוי.

חיים קובלסקי: לא הבנתי. סייעות לא קיבלו איזה תנאים מיוחדים? לא הבנתי.

גבי מלצר: סליחה?

27.2.13

ישיבת הועדה למדיניות האיגוד המקצועי

חיים קובלסקי: סייעות לא קיבלו איזה תנאים מיוחדים?

גבי מלצר: לא. לא. ממש לא.

ישראל פרץ: בהשוואה לגננות, הן רחוקות מאוד ממה שמגיע לסייעות.

גבי מלצר: ממש לא. התשובה היא חד משמעית- לא. הדבר היחיד שיש זה שגננת קיבלה בגלל אופק חדש, תוספת של 17%, אנחנו בהתחלה קיבלנו 5%, בזכות באמת ההסתדרות זכינו בעוד 10% שנכתבים בתלוש המשכורת כתוספת סייעות אבל עדיין צריך לזכור שזה 15% מהמשכורת של הסייעת, משכר היסוד.

חבר: ... וקרן פנסיה.

גבי מלצר: לא. כאילו כל התוספת מסתכמת ב- 250 שקל.

ישראל פרץ: בוא לא נגזים. בשנה האחרונה הסייעות קיבלו,

גבי מלצר: 250 שקל.

ישראל פרץ: בהסכם האחרון קיבלו תוספת בשכר,

27.2.13

ישיבת הועדה למדיניות האיגוד המקצועי

גבי מלצר: 10%.

ישראל פרץ: כולל 5% באופק חדש. אני תאמיני לי,

(מדברים ביחד)

גבי מלצר: בדיוק מה שאמרת.

נחום אסד: סליחה,

גבי מלצר: לא, אין ויכוח. קיבלנו 5% פלוס 10%,
לא יותר מזה. אני מבקשת להבהיר,

מיכאל כוכבי, יו"ר: תמשיכי בהרצאה.

גבי מלצר: אנחנו קיבלנו 5% פלוס 10.

(מדברים ביחד)

נחום אסד: חברים, אי אפשר ככה, אחד מדבר, יש
פה יו"ר הוא ייתן את רשות הדיבור.
אף אחד לא מדבר עם אף אחד בבקשה, אחרת לא שומעים כלום.

גבי מלצר: בסדר, אני מקבלת אבל אני אומרת
חד משמעית, מה שקיבלנו זה 5%
פלוס 10% שציינתי שקיבלנו, סך הכל 15%.

27.2.13

ישיבת הועדה למדיניות האיגוד המקצועי

גבי מלצר:
 עשינו מהלכים באמת בשיתוף פעולה עם עמותת איתך ובליזוי צמוד שלהם והגענו להישגים שהם בעיקר הישגים של מודעות. כתבות בעיתונים, ישבנו בוועדת החינוך בכנסת, ישבנו פה בוועדה למעמד האישה, הגענו לפה, באמת היו בערוץ 23 היו שתי כתבות. הצלחנו ליצור איזשהו דיאלוג עם הבכירים במערכת החינוך תוך תקווה להכרה כנשות חינוך והיו עוד דברים ש-.

מה שחשוב לנו באמת בשורה התחתונה, אנחנו מבקשות להזכיר שאנחנו באות לגן באמת מתוך חדות עשייה, באמת מתוך כוונה לעשות הכל לטובת ולרווחת הילדים והנכדים של כולנו. זה דור העתיד שלנו פה. ואנחנו באות למודות ניסיון, מנסות להשתלם באיפה שרק אפשר כדי לעשות את המיטב.

אבל באיזשהו מקום ההכרה בנו כנשות מקצוע תקוע אי שם בשנות הולדתי פחות או יותר. ימי,

מיכאל כוכבי, יו"ר: מעט מאוד זמן, 10 שנים.

גבי מלצר:
 55 בגאווה. אנחנו מבקשות שבאמת יכירו בנו כנשות עשייה בחינוך, שיכירו במחלות המקצוע שלנו, ולנו יש גם עבודות פיזיות של כל מה שכרוך בגן. שאם נתפס לי הגב שלא יגידו לי, לא יספרו לי כל מיני סיפורים ויעזרו לי לטפל בדברים. שיכירו בשחיקה שלי. כשלגננת יש אפילו שנת שבתון אני גם בחופשים עובדת. בחופשות אני עובדת כי מחייבים אותי.

27.2.13

ישיבת הועדה למדיניות האיגוד המקצועי

גבי מלצר: היום אצלנו למשל במועצה החליטו להגדיל את שעות העבודה של הסייעת, להחתים כרטיס ולעבוד עוד יותר שעות כדי,

אלי אלבס: בלי תמורה.

גבי מלצר: בלי תמורה. אנחנו מוגדרות הדירוג שלנו מנהלי. אז מפה מתחילים כל הבעיות עם כל אנשי השכר ברשויות המקומיות. ולכן אנחנו מבקשות להכיר בשבוע העבודה שלנו כ- 35 שעות, שזה אני חושבת הגיוני לכל, בכל פרמטר. אנחנו מבקשות שכשדנים בנושא הסייעות שישתפו אותנו, לא שידברו בשמנו. שישמעו אותנו, שישמעו מה שיש לנו להגיד. יושבים בכל מיני ישיבות שמדברים על הסייעות אבל לא יושבת שם אף נציגה של הסייעות. ואני חושבת שפחות או יותר בזה, אני אתן לרותי להמשיך ככה.

רותי תורג'מן: אוקי, יש ועדה של משרד החינוך לבחינה מחודשת של תפקיד הסייעות ומי יושב בוועדה החשובה הזאת שבזכות התארגנות הסייעות היא הוקמה בעצם? יושב משרד החינוך, מרכז השלטון המקומי, איגוד מנהלי מחלקות חינוך ברשויות המקומיות ונציג ההסתדרות. אבל סייעות, למרות שמדובר בהן, אין סייעת שתשב בשולחן והיא תשמע והיא תוכל להתגונן ותוכל להביע את כל מהלך היום שלה. משרד החינוך, למי הוא דואג? הוא דואג לגננות. הוא לא ידאג לסייעות. אני אתן דוגמה קטנה, כמו רפורמת אופק חדש, הוא דאג לגננות גם בתוספת.

רותי תורג'מן: וגם ברפורמת אופק חדש היא עובד עם פרטני, עם ילד אחד כל 10 דקות. על הסייעת לא מספיק שכל המטלות של הגן מוטל על כתפיה, היא צריכה להתמודד עם 34 ילד. אני לא מאמינה שאף אחד מסוג לבצע את העבודה הזאת.

אם היו לסייעות נציגות בהסתדרות הן היו הנציגות הטבעיות, ממש שהן יודעות, הן יודעות להתגונן, הן יודעות לדבר, הן יודעות לדבר בעד עצמן. זה כמו שיבקשו מסייעת לשבת בוועדות רופאים. מי יושב בוועדת רופאים? מן הסתם רופאים, לא? מן הסתם.

בהסכם השכר החדש של מאי 2012 הושגה תוספת סייעות. באמת תודה רבה, אין מילים. לא בציניות ולא ב-, ממש זה. זה עזר, כל שקל מתקבל בברכה, למרות שבאמת התוספת היא לא בשמיים. זה הכל מסתכם ב-5% משכר היסוד ועוד 10% מהשכר המשולב, שזה מסתכם סך הכל ב-300 שקל. אוקי?

באוקטובר הבטיחו לנו שכל הסייעות בלי יוצא מן הכלל מקבלות את התוספת ופתאום החליטו שהחונכים לתלמידים בודדים, הסייעות של חונכות בודדות לא התקבלו ושוב פעם בגלל התארגנות הסייעות הארצית. דיברנו, ישבנו והסכימו לתת להם.

עכשיו אנחנו קוראות להסתדרות לעמוד מאחורינו כדי להשיג את מה שמגיע לנו. עכשיו מי ישבות בשביל סייעות? הרי סייעות שובתות בשביל כולם. ברגע שאתה משבית את הגן כל המשק קורס. הרי הכל מסתכם בילדים שבאים לגן כדי שההורים יוכלו ללכת לעבודה.

27.2.13

ישיבת הועדה למדיניות האיגוד המקצועי

רותי תורג'מן: אבל התנאים שלנו לשיפור התנאים שלנו, לחוזק, אנחנו בני אדם שמתמוטטות. אנחנו עובדות כל כך קשה. תבינו, חבר'ה, אנחנו עובדות כל כך קשה ואנחנו הסקטור הכי חשוב במשק, הכי חשוב במשק. עובדה שמכניסים אותנו לכל שביתה מההסתדרות, גנים ישבתו ואז,

(מדברים ביחד)

רותי תורג'מן: אפילו בשביל כוח אדם שבתנו. אז למה, למה אין לנו חשיבות? עכשיו, יש כל כך הרבה מה להוציא,

נחום אסד: אל תתרגשי.

רותי תורג'מן: לא, אני לא מתרגשת.

מיכאל כוכבי, יו"ר: תתרכזי בנושאים שאתם רוצים להעלות לסדר היום,

רותי תורג'מן: אוקי.

מיכאל כוכבי, יו"ר: כי כסף כאן אין.

רותי תורג'מן: לא, לא, אנחנו לא מבקשות כסף.

חבר: הן רוצות הקשבה ושזה יעלה למעלה.

27.2.13

ישיבת הועדה למדיניות האיגוד המקצועי

הכרה.

חבר:

רותי תורג'מן: אנחנו מבקשות הכרה, בדיוק. אמרת את המילה הנכונה. תכירו בנו. היום אנחנו כ- 30 אלף סייעות במעמד נמוך. אנחנו נשווה את התוספת של, עכשיו עובדי נמל כמה קיבלו והם בסך הכל 4,000 עובדים. כמה הם קיבלו? כמה הם קיבלו, אתם מודעים כמה כוח יש להם, לעומת 30 אלף סייעות?

הוויכוח לא עם העובדים. הוויכוח שלך לא עם העובדים.

יוסף שריקי:

(מדברים ביחד)

כמה, 4,000 עובדים.

רותי תורג'מן:

שריקי,

נחום אסד:

לא, הוויכוח שלה לא עם העובדים.

יוסף שריקי:

שריקי, אין ויכוח.

נחום אסד:

ההסתדרות צריכה להגן על כל העובדים.

יוסף שריקי:

שריקי,

נחום אסד:

27.2.13

ישיבת הועדה למדיניות האיגוד המקצועי

גבי מלצר: היא לא נגד עובדי הנמל.

רותי תורג'מן: אני אומרת אחרי 7 שעות עבודה בלי הפסקה, בלי ללכת להתפנות, עובדות פיזיות, גם בניקיון הגן, גם בלימוד, יצירה, אפילו גננות אנחנו עובדות, משקות, גורפות את החצר. אין כוח בסוף היום. ההורים אחרי 3 שעות בבית עם הילדים הם כבר מזמינים את סופר נני שהם לא מתמודדים עם הילדים. אז מה אנחנו נגיד אנחנו שאנחנו מתמודדות עם 35 ילד. מצחיק, הא?

נחום אסד: תזמיני את שריקי.

רותי תורג'מן: מי זה שריקי? אה, אהלן. סך הכל אנחנו רוצים שיכירו, באמת, זה לא מדובר בכסף. בכסף ויתרנו. תכירו בנו ב- 35 שעות כרגע. 35 שעות שבועיות זה ממש, זה מעל ומעבר. זה מ- 7:15 אנחנו בגן עד 14:30 ואנחנו ממש עם, סליחה על הביטוי, על הלשון בחוץ, מגיעות הביתה רק ללכת להתפנות, אפילו לא הולכות להתפנות. רותי, תראי את העבודה שעשיתי מתחת לדלת. אני אומרת לו בסדר, רק תן לי להרים רק את המכנס. שתבינו בכללית על מה אנחנו מתמודדות ביום יום.

חבר: מה זה הממוצע הכללי לשבוע עבודה?

נחום אסד: שריקי, רגע.

27.2.13

ישיבת הועדה למדיניות האיגוד המקצועי

מיכאל כוכבי, יו"ר: שריקי, קודם כל האורחים שלנו ידברו, יגמרו, אחר כך אנחנו ניתן

לחברי הועדה אוקי שריקי?

נחום אסד: כן, אני רוצה,

רותי תורג'מן: בשורה התחתונה, אנחנו רוצים נציגות באמת של הסייעות.

נחום אסד: אז עכשיו שאלה, אתן שייכות לרשויות, ברשויות יש ועדים, במסגרת הוועדים, מיוצגות פחות/מיוצגות יותר, פעם אחת. פעם שניה יש את השלטון המקומי, שמול השלטון המקומי אתן מוכרות. למה אתן בכלל נמצאות פה אם יש לכן שני מקומות או שני כובעים לטפל בבעיות שלהן, בלי שום קשר לכנסת?

רותי תורג'מן: אני אסביר לך. ומה עם הכובע השלישי שזה הסתדרות המעו"ף? פשוט סייעות פעם הן שייכות למשרד החינוך, פעם הן שייכות להסתדרות. את הכסף משרד החינוך נותן לרשויות. אז למשרד החינוך מותר לו להטיל מטלות על הסייעת ואז כל רשות, ולא משנה באיזה רשות, עושה מה שהיא רוצה בסייעות. אם היא רוצה להפעיל אותן עד 16:00-16:30 היא תפעיל. היא רוצה לשחרר אותן ב- 14:30? היא תפעיל. הרשות הזאת לא בא לה להפעיל את הסייעות? צאי לחופש ממי.

27.2.13

ישיבת הועדה למדיניות האיגוד המקצועי

רותי תורג'מן: הרשות הזאת רוצה ליפול על הסייעות? תישארי כל החופשים. אתה מבין מה הבעיה? אם היה לנו הסכם קיבוצי איתן עומד לגבי כל הסייעות בארץ, לגבי כל ה- 30 אלף סייעות, חבר'ה, מדובר על 30 אלף סייעות, סייעים, לא משנה. זה כוח. זה כוח. אנחנו כוח אחד גדול. זה ממש מנדט לדעתי.

יוסף שריקי: לא, פחות.

(מדברים ביחד)

מיכאל כוכבי, יו"ר: הבנו את הנקודה. אורלי? מי עוד?

נחום אסד: עכשיו חברי הועדה.

מיכאל כוכבי, יו"ר: שריקי, בבקשה.

יוסף שריקי: אני קודם כל חוזר לשאלה שהבחור שאל, איפה נציג השלטון המקומי? זה לא יעלה על הדעת, באמת, שכל האש מכוונת עליו. וגם נציג משרד החינוך היה אמור להיות בישיבה הזאת. אני שואל שאלה. אתם מאורגנים כולכם בהסתדרות?

רותי תורג'מן: כולנו, בוודאי.

יוסף שריקי: כל ה- 30% ?

27.2.13

ישיבת הועדה למדיניות האיגוד המקצועי

ל.א. ד"ר ישראלה בן אשר:

לא אחוז. נחום אסד:

הרוב. הרוב הן עובדות עירייה אז הן חברה:
משלמות.

עכשיו כשיש בחירות כמו ש-, אני יוסף שריקי:
פשוט מחדד את השאלה של נחום,
פשוט אלה בועד המקומי, באותה מועצה או עירייה, אותה רשות, מה,
אין לכן כוח להיכנס לועד עובדים?

רובנו בועד. גבי מלצר:

רובנו בועד. רותי תורג'מן:

אז אין השפעה בועד לדאוג לצרכים יוסף שריקי:
שלהן?

ל.א. רותי תורג'מן:

אני מדבר ספציפית באותה רשות. יוסף שריקי:

לא, הם יגידו לך יש לנו הסכם רותי תורג'מן:
קיבוצי, על פי חוק אתן צריכות
לעבוד 42.5 שעות, שאנחנו לא מסוגלות מבחינה נפשית.

27.2.13

ישיבת הועדה למדיניות האיגוד המקצועי

רותי תורג'מן: אין חופשים כמו שצריך, תמיד מזעיקים אותנו לגן, אין לנו את המנוחה. חבר'ה, זאת לא עבודה קלה.

יוסף שריקי: א' אני באמת, אני סייעות בשבילי זה איך אומרים, מעל ומעבר. אם איך אומרים, אבל זה מה שבאמת מסובב את הילד או הילדה בגן,

רותי תורג'מן: זאת הסייעת.

יוסף שריקי: איך האיך אומרים ה- א'-ב' בנושא של העבודה הזאת. ולפי דעתי, אדוני יו"ר הועדה, צריך להרים את הכפפה הזאת ולהוביל אותה בממש במאבק, איך אומרים, כמו שהיא אמרה, 35 אלף סייעות, זה לא בכדי. על אחת כמה וכמה,

מיכאל כוכבי, יו"ר: אצלך גדלים מהר, היא אמרה 30.

רותי תורג'מן: כן, זה ילדים, הם גדלים מהר.

(מדברים ביחד)

רותי תורג'מן: חוק חינוך חינוך או-טו-טו שנה הבאה.

יוסף שריקי: אני פשוט לא מבין, ריבון העולמים, איפה החוק עומד פה. איפה החוק?

27.2.13

ישיבת הועדה למדיניות האיגוד המקצועי

יוסף שריקי: מה זה, עובדת לכל דבר.

רותי תורג'מן: נפלנו בין הכיסאות.

יוסף שריקי: רגע, תתני לי, ברשותך. איפה החוק עומד בנקודה הזאת? העובדים האלה נופלים בין הכיסאות. לא יכול להיות שהעובד עירייה או העובד מועצה יהיה איך אומרים יותר מסייעת. פשוט זה לא יכול להיות.

רותי תורג'מן: אני יכולה להעיר משהו?

יוסף שריקי: ואם הוא מקבל את כל הגיבוי מההסתדרות ומשרד החינוך ומהשלטון המקומי אין סיבה שהעובדת הזאת הסייעת לא תקבל אותו. אז אני מבקש, באמת מבקש ממך כיו"ר ועדה, לא יודע, לערב את כל הגורמים המוסמכים או להעביר את זה לבינ"ה,

מיכאל כוכבי, יו"ר: עוד מעט נגבש ביחד.

יוסף שריקי: חשוב מאוד הנקודה הזאת שלהוביל אותה עד הסוף.

מיכאל כוכבי, יו"ר: תודה. ישראל, אתה רוצה להגיד?

ישראל פרץ: כן, כמה מילים.

27.2.13

ישיבת הועדה למדיניות האיגוד המקצועי

ישראל פרץ: קודם כל כמי שמלווה את הסייעות כ- 15 שנים צמוד כיו"ר ועד העובדים בעירייה, זה תלוי מאוד, והוא שאל את השאלה לא בכדי, נחום, איפה נציגות העובדים ברשויות המקומיות. זה תלוי מאוד בנציגים ברשויות המקומיות. אני אתן סתם דוגמה. נכנסה תכנית צילה השנה. תכנית מדברת על זה שעובדים צריכים לעבוד כבר מעבר ל- 42.5 שעות. אני הוצאתי מכתב, הודעתי לכל הסייעות שאף אחד לא משתף פעולה.

רותי תורג'מן: כל הכבוד.

ישראל פרץ: נקודה. עכשיו שהנהלה תרוץ לבתי הדין, שתעשה כל מה שהיא, מה- 1.9 ועד היום תכנית צילה לא נכנסה אצלנו ליישוב.

רותי תורג'מן: אבל יפנו אותך להסתדרות שההסתדרות תביא את המכתב.

ישראל פרץ: לא, לא,

רותי תורג'מן: כן.

ישראל פרץ: לא, לא, שום דבר. אז אני אומר לך, אני נתתי את ההוראה לתיאום, כמובן עם שלמה שטרן, בגלל זה שאלתי למה שלמה לא פה, כן? אבל צריך לעקוב אחרי הדברים.

27.2.13

ישיבת הועדה למדיניות האיגוד המקצועי

הוא גם נגד זה. הוא שלח מכתבים ל-,

רותי תורג'מן:

(מדברים ביחד)

רותי, לא לנהל דיאלוג.

נחום אסד:

יש בתוך חוקת העבודה הסכם קיבוצי. אצלנו עובדים ברשות עד

ישראל פרץ:

שעה 14:30, לא מעבר לזה.

ישראל, אתה נכנס לפרטים. כל מה שהן אומרות,

מיכאל כוכבי, יו"ר:

לא, זה פשוט לענות על חלק מהדברים. אני מזדהה מאוד עם מה

ישראל פרץ:

שהן אמרו פה. ולענות על חלק מהדברים כדי שגם הועדה שיושבת פה תבין, כן? מה באמת צריך לעשות כדי לפתור את הבעיה וקיימת בעיה.

יש משהו רלוונטי מאוד חשוב שאני מבקשת לומר.

גבי מלצר:

רק דקה. יכול להיות פער או הבדלי גישות בין ועדים בעיריות שונות. וזה

נחום אסד:

מכניס את המערכת,

זה מה שהוא אומר.

חבר:

27.2.13

ישיבת הועדה למדיניות האיגוד המקצועי

זה קיים.

רותי תורג'מן:

זה קיים. בדיוק.

ישראל פרץ:

זה מכניס את המערכת, יכול להיות שאצלך אתה ועד חזק שמשתף איתם פעולה וועדים אחרים פחות ואז מצבם הופך להיות קשה.

נחום אסד:

גם לגבי העובדים עצמם ברשויות אותו דבר.

חבר:

כל שינוי, כוכבי אם אתה קצר בזמן אני אפסיק.

ישראל פרץ:

לא, לא, דבר.

מיכאל כוכבי, יו"ר:

זה בסדר. אין לי בעיה עם זה.

ישראל פרץ:

מטבע הדברים שלא נגיע לתפילת מעריב.

מיכאל כוכבי, יו"ר:

אחרי מעריב הולכים לאכול ארוחת ערב.

ישראל פרץ:

אין מעריב, יש ערבית.

חבר:

27.2.13

ישיבת הועדה למדיניות האיגוד המקצועי

ישראל פרץ: בקיצורו של עניין, יש עוד נקודה אחת שהם לא ... למשל, האחריות של הגננת בתוך הגן, אוקי? אצלנו יש שוויוניות. אני הודעתי חד משמעית מה שהגננת עושה גם הסייעת תעשה. מה שהסייעת עושה פרט לדבר אחד, זה לשטוף את הגן. כל הדברים האחרים זה שיתוף פעולה. אוקי? גננת לא תצא אצלי מהגן, כן? לא תצא מהגן עד שהילד האחרון לא יוצא מהגן.

סייעת לא תישאר בגן וגננת, בסופו של דבר מה שאני רוצה להגיד כאן, זה תלוי מאוד בנציגות המקומית, כן? ויש שם, אם יש נציגות שמבינה את העניין,

רותי תורג'מן: היא באה ב- 7:30? היא לא באה ב- 7:30 הגננת.

(מדברים ביחד)

יוסף שריקי: זה לא הוויכוח.

ד"ר ישראלה בן אשר: חבל על כל מילה. תנו לאנשים להגיד את הדברים העקרוניים.

ישראל פרץ: אני מנסה לעמוד על הזכויות שלכן. אז מכיוון שיש חוזר שאומר שהגננת היא מנהלת הגן היא יש לה את האחריות בתוך הגן, לכן ילד עד שהילד האחרון לא יוצא מהגן הגננת לא יוצאת מהגן. וזהו.

27.2.13

ישיבת הועדה למדיניות האיגוד המקצועי

ישראל פרץ: במקומות אחרים אני יודע ושומע שלכל עיר יש את ההסכמים משלהם או תלוי בנציגות העובדים אם הם מספיק חזקים כדי להגן על הזכויות של הסייעות. אנחנו יודעים, כן? שהסייעות אין להן אבא ואמא בקטע הזה. אבל זה תלוי מאוד גם בסייעות עצמן. זהו.

מיכאל כוכבי, יו"ר: גבי, בקיצור.

גבי אסרף: בלי להיכנס לקונפליקט, אחר כך אפשר להתייחס לקונפליקט בין הסייעות לוועד העובדים. אבל סייעת בהגדרה שלה היא טעות, אנחנו אומרים סייעת לגננת ובפועל הן 80% עובדות ניקיון, תסלחו לי על הביטוי, אם לא 90% עובדות אחזקה. זו סייעת. זה לא סייעת לגננת, פה זה הטיפה למה שהם עושות בפועל.

סייעות לגננות ברשות מקומית בתוך ועד העובדים עם כל השריון של נשים וכולי הן בסך הכל עוד חוליה של קבלני קולות, בסך הכל זה סייעת אחת מתוך 7, 11, 13 חברי ועד. הן חלשות בתוך הועד, כפי שאמרתי הן החוליה באינטרסים בתוך ועד עובדים. ואני לא מדבר עליך, בסדר? אני מכיר את זה, תאמין לי, בלא מעט מקומות,

ישראל פרץ: זה החוליה הראשונה שמצביעה לוועד עובדים, אם אתה שמת לב.

גבי אסרף: תוך ידיעה, ואני אומר לך תסתכל על כל מכלול ההישגים של סייעות,

גבי אסרף:
 לעומת כוחות אחרים בתוך ועד העובדים, כמו למשל עובדי תברואה וכולי וכולי. תראה איזה פערים יש. לכן מה שצריך לעשות ובאמת בלי חלופה לסייעות האלה, כמו שיש אוטונומיה למהנדסים ולהנדסאים ולטכנאים באותו מקום עבודה, באותו ארגון, אז לא פלא, אני יודע שיקומו ועדים יגידו עכשיו מה אתה מפצל אותנו, זה הם שייכים לאותה רשות וכולי וכולי. אפשר ליצור את האוטונומיה. בסך הכל לא מדובר ב- 10 עובדות.

זה כמות אדירה של עובדות שיכולות, אפשר וניתן להחליט עליהן אוטונומיה. צריך להביא את זה, אני לא יודע איך עושים את השינוי הזה, יש מרחבים של ההסתדרות, שיבדקו את החלופה הזו. ברגע שיהיה להם אוטונומיה הם יתקדמו ויילחמו על הזכויות שלהם. והם לא מבוטלים. אני אומר לך, כוכבי, בסך הכל המהנדסים המאוגדים בתוך ההסתדרות הם אפילו לא שליש מהכמות של הסייעות, ולהם יש אוטונומיה. אני לא מדבר על הטכנאים וההנדסאים וכולי.

מיכאל כוכבי, יו"ר: תודה, יוסי.

יוסי לוי:
 לפני שאני אומר כמה מילים אני מסכים עם כל מה שאמרת, מפני שאנחנו ועדה לא למו"מ עם המעסיקים, אנחנו לא ועדה למו"מ עם הוועדים על תנאי העובדים או על תנאי השכר שלהם. אנחנו ועדה על מנת לבדוק את הבעיה, לתת את הייעוץ וכמו שהוא אומר, אם צריך לעשות אוטונומיה יהיה אוטונומיה.

יוסי לוי:
 לפני שאני בא ואומר אני אומר לכם,
 יש לי ילדה סייעת לילדים קשי יום
 של לימוד, טיפול והן מקבלות גם מכות שמה, למה אלה ילדים גדולים.
 ואני יודע את העבודה הקשה, אני יודע. ולכן כנראה, כנראה, או
 שאנחנו לא יודעים מה אנחנו עושים פה או שאתם לא מעבירים את
 המסר כמו שצריכים להעביר.

אנחנו לא גוף שעושה מו"מ על תנאי העבודה שלכם. אף אחד לא פה
 לא חולק על הדעה שלכן שאתן עובדות קשה והתנאים שלכם לא
 טובים. אין חלוקה על זה. אנחנו רוצים לדעת מה אתן דורשות. רוצות
 אוטונומיה, כמו שאומרת? אתם רוצים גוף נפרד להיבחר, להתנתק
 מהועד של הרשות המקומית? זה גם בסדר. זה מה שהצענו אל תשפכו
 את התינוק עם המים.

מיכאל כוכבי, יו"ר: הם רוצים גוף שייצג את כל הסייעות.

יוסי לוי:
 אז מה אני אומר, הם צריכים לבוא,
 מה שאני בא ואומר אם הם יבואו
 במקום ההרצאה הגדולה,

גבי אסרף:
 יוסי, הערת ביניים, לא במקום. הן
 יכולות להיות גם חברות בועד וגם
 באוטונומיה.

יוסי לוי:
 נכון, כמו שאמרת המהנדסים, הם גם
 בועד וגם יש אוטונומיה.

יוסי לוי: אני חושב זה צריכה להיות המטרה שלהם, גם להיות חברי ועד וגם שיהיה להם אוטונומיה משלהם ולא להפיל את התינוק עם המים, להגיד כמה קשה להם. אנחנו לא עושים מו"מ.

צבי גודוטר: אחד הדברים שצריך להיזהר בדיון מהסוג הזה שיש בו, ראשי ההסתדרות ותיקים מול גוף שבא לייצג איזשהו אינטרס ממוקד ושלא תצאו מכאן נאמר עם איזה תובנות של דברים שאפשר לעשות או אי אפשר לעשות ולא נכונים. עכשיו, הדבר הזה שהוזכר פה, קידום אוטונומיה, אז יש לו צעד אחד מקדים. איך נאמר? האוטונומיה של המהנדסים והאוטונומיה של ההנדסאים והאוטונומיה של, וכן הלאה וכן הלאה.

כלומר שקצת מכיר את העגה ההסתדרותית שומע פה ברקע שרגע לפני האוטונומיה, הרבה רגע לפני האוטונומיה היתה הסתדרות מהנדסים והסתדרות טכנאים וכן הלאה. כלומר אם ללכת בכיוון הזה אז זה אומר שאתן צריכות לקחת את ה- 30 אלף ולבוא ולהגיד אנחנו רוצות לארגן הסתדרות הסייעות.

עכשיו, ברגע שתגידו את המשפט הזה אז אני בטוח שמצד שני תצוץ התנגדות של הסתדרות המעו"ף, שכרגע אתן שייכות אליה. כלומר בתוך הדבר הזה עוד לפני שאומרים מה התנאים שאנחנו רוצים והאם התנאים, נאמר כל מה שראיתי פה על השקף, סביר או לא סביר וכן הלאה, בצד ההתארגנותי יש פה עוד איזשהו משהו שהוא מקדמי שעליו אתן צריכות להחליט ביניכן לבין עצמכן על הקו.

צבי גודווטר: כי אם תבואו ותגידו אנחנו רוצות לעשות הסתדרות הסייעות אתן תצטרכו להיכנס להערכת לאיזשהו מאבק מסוג אחד שרק אחרי שנאמר תצליחו בו או לא תצליחו בו תוכלו להמשיך הלאה. אבל עד שלא תצליחו בו אז אין מה לדבר על אוטונומיה. כי האוטונומיה היא פר הסתדרות קיימת שבאה ואומרת אני מייצגת בכל קונסטלציה את האנשים שלי.

עכשיו, במסגרת השלטון המקומי שזה חלק, נניח תגיעו בשלטון המקומי למשהו, לא פותר לכם את בעיית העמותות, לא פותר לכם לכאורה את בעיית הסייעות שעובדות בנעמת לדוגמה. כלומר גם זה בכלל לא הזכרתם אבל גם זה יש. ויש באמונה ויש בכן הלאה, שזה,

(מדברים ביחד)

צבי גודווטר: סליחה,

חבר: צריך לעשות גוף גג שיטפל בכולם, לא אלה וכאלה לא.

צבי גודווטר: אז זה פן אחד. ואני לא נותן תשובה, אני פשוט שם לכם את ה... מול העיניים. אחר כך גם נאמר מרמת הציפיות. אז בוא נאמר ככה, שוב, מאחר והסכמנו פה שהסתדרויות מקצועיות ממה זה נולד, אני אשאל את זה בצורת שאלה. זאת אומרת מה ההשכלה הנדרשת מסייעת?

27.2.13

ישיבת הועדה למדיניות האיגוד המקצועי

צבי גודווטר: הרי חלק מהמאבק שאתן מזכירות אז הסייעת היא לא גננת, כי בכל זאת היא לא עברה את אותה הכשרה וכן הלאה.

רותי תורג'מן: לא עשינו שום השוואה עם גננות.

צבי גודווטר: עכשיו, שניה, רגע, חלק מהדברים, כלומר כמו שהם נכתבו כלומר כאן הם ישר, אז אמרתי, פרוג'קטור אחד אדום נדלק בהסתדרות המעו"ף, פרוג'קטור שני אדום יידלק אצל הגננות. כלומר אתן צריכות לעשות לטעמי צד עם כל ההופעה הזאת בכל המקומות שהופעתם, שהוא דווקא יותר שקט, יותר לשבת נאמר עם כמה, עם אחד או שניים או שלושה נאמר מומחים לנושא הזה שקוראים לו התארגנות מקצועית, לא הטלוויזיה, לא הכנסת, בשביל לגבש באמת את האסטרטגיה והטקטיקה, שהן יכולות באמת בסוף הדרך להביא לאיזשהו פתרון.

כי מה שאתן עושות כרגע בעיניים שלי כמשקיף מהצד זה כמו, זה חבורה שכן, לוקחים רובים, יורים לכל הכיוונים.

רותי תורג'מן: אוקי. ונראה במי נפגע בסוף.

צבי גודווטר: סליחה, אז מאבקים כאלה שיורים לכל הכיוונים אז הרבה זמן יורים ומנהלים מלחמה ולא מגיעים להשגת יעדים. כי הניסוח של היעדים והצבת היעדים גם צריך להיות בנוי מול איזושהי הערכת מצב מה אפשר להשיג ומה אי אפשר להשיג.

27.2.13

שיבת הועדה למדיניות האיגוד המקצועי

צבי גודווטר:
 ונכון שכשהולכים בסופו של דבר מגיעים לאיזשהו מו"מ גם תלוי כמה עזים שיודעים שתוציא אותם והכל וכן הלאה. כמו שזה נראה לי פה כרגע זה באמת ככה לכל רוחב השדרה עם כל הכוח מאוד לא ממוקד ורואים שזה עשוי עם המון לב אבל עם זה שלא עזרו לכם להתמודד ממש ככה בחדר בשקט מול הבעיות האמיתיות שישנן, שבלי להבין אותן גם אי אפשר להתגבר עליהן.

מיכאל כוכבי, יו"ר: אמויאל.

ישראל אמויאל:
 אני ישראל אמויאל, לא הצגתי את עצמי, אני גם חבר בוועדה פה. תראו, אני מירושלים. בירושלים יש גם סייעות. בירושלים קראנו בעיתון שדווקא הן בקו לעובד. לא יודע,

נטע לוי:
 כוח לעובד. אבל זה לא סייעות של, בעקבות התכנית של צילה,

ישראל אמויאל:
 מה אני מציע לכן? קודם כל לעשות איזה כנס עם כולם, שלא יהיה פיצול ביניכן.

נטע לוי:
 אבל סייעות הגנים הן חברות הסתדרות והן לא היו חברות הסתדרות והן התאגדו בכוח לעובדים. אני משערת שבהסתדרות לא ירצו שהסייעות,

27.2.13

ישיבת הועדה למדיניות האיגוד המקצועי

ישראל אמויאל: גם דרך עמותות, גם בירושלים. אז קודם כל את זה, כמו שאמר צבי, באמת צריך לארגן באיזושהי צורה שנבין בדיוק את התהליך, עם מי אתם, איך אתם הולכים, אם אתם הולכים באמת להביא את הכוח שלכם ל... צריך באמת לעשות כנס גדול של סייעות בכל הארץ, לעשות סיעור מוחות ולבוא עם הצעות שאתן חושבות שהן באמת יכולות להתקבל.

כי כמו שאומר צביקה, זה דברים שהם ברמה של המדינה גם ומישהו פה צריך לתת את הפתרון בסוף. אנחנו יכולים להיות הפלטפורמה, ההסתדרות והועדה. אבל צריך באמת שתגבשו את זה, קודם כל שכולם יהיו מאוחדים ביניהם.

יוסי לוי: אני רוצה לתת הערה. שריקי צודק. באמת תפסיקו עם מה שכתבתם פה, 30 אלף סייעות, 4,000 עובדי נמל. אתם עושים מלחמה בתוך הבית. זה לא משנה הם משיגים כן משיגים. אתם אל תשוו עובד אל עובד.

ישראל פרץ: ואני אסביר למה, אני אמשיך.

(מדברים ביחד)

ישראל פרץ: משפט אחד, זה חשוב, ההסכם האחרון הקל משמעותית אך ורק עם הסייעות. יבואו המזכירות יגידו הסייעות קיבלו יותר מאתנו, למה הסייעות ככה,

27.2.13

ישיבת הועדה למדיניות האיגוד המקצועי

יוסי לוי: גם אנחנו מתארגנות.

ישראל פרץ: אז אי אפשר, כולנו ביחד באותה סירה.

מיכאל כוכבי, יו"ר: נתת להן הערה נכונה, יוסי, הערה נכונה. אל תגידו שהוא איך אומרים ולנו אין.

גבי מלצר: נתנו רק דוגמה.

חבר: את צריכה אותם איתך.

רותי תורג'מן: ללא ספק.

חיים קובלסקי: דרך אגב, הערת ביניים, אני יכול להגיד לכם, אני גר בישוב קטן שיש למעלה מ- 30 סייעות בכל מיני נושאים והסייעות אצלנו גם כל שנה נוסעות לחו"ל על חשבון מקום העבודה. אז זה תלוי מי המעסיק שעומד מול הסייעות. אז אצלנו כל סייעת נוסעת כל שנה פק"ל לחו"ל. היום ראיתי אפילו איזה הודעה בעיתונות שמחפשים מחליפות לסייעות כי כבר מתחילים את הזה.

מיכאל כוכבי, יו"ר: אוקי.

(מדברים ביחד)

27.2.13

ישיבת הועדה למדיניות האיגוד המקצועי

צבי גודווטר: רק לסבר לכם רגע את האוזן, שתבינו, דוגמה אחת הדרישות שאתן, 35 שעות עבודה במקום 43, אז תבינו, זה אומר שבמקום 30 אלף סייעות צריכים להוסיף למערכת עוד 4,500 סייעות. אנחנו מדברים על תוספת של 15% תקציב.

רותי תורג'מן: למה?

צבי גודווטר: למה? מתוך הנחה שאין היום אבטלה סמויה במגרש הזה ומתוך הנחה שצריכים את שעות העבודה שאתן כרגע מספקות, אז צריך להבין שהתרגום לחיי המעשה של אנחנו רוצים לרדת מ- 43 שעות ל- 35 זה 15% תוספת,

רותי תורג'מן: אבל זה מה שאנחנו עובדות היום, 35 שעות. אתה לא מביא לי סייעת אחרת במקומי.

מיכאל כוכבי, יו"ר: אני מציע, אוקי,

(מדברים ביחד)

צבי גודווטר: אמרת שאת עובדת 43.

רותי תורג'מן: לא, אמרתי שלפי ההסכם הקיבוצי אנחנו עובדות מ-,

27.2.13

ישיבת הועדה למדיניות האיגוד המקצועי

(מדברים ביחד)

חברה: אנחנו יושבות פה בהסתדרות כי אנחנו עובדות בדירוג המנהלי.

מיכאל כוכבי, יו"ר: רותי, לא עכשיו. הבנו אותך. מרים, בבקשה.

אורלי ביטי: תראו, חברים, הועדה הזאת אבל בכל זאת הרקע שלי,

מיכאל כוכבי, יו"ר: משפט, אחר כך,

אורלי ביטי: כן. בכל זאת הרקע שלי הוא בדיני עבודה אז אני מרשה לעצמי קצת לומר מילה אחת. הלב של הבעיה היא שיש עובדות, יש כאן עובדות והן לא יחידות, דרך אגב, יש עוד אחרות, שמתייחסים אליהן כאל עובדים רגילים במנהל והאופי של העבודה שלהם נוצר על פי אותן עובדות חינוכיות. זה מה שהמערכת מספקת.

עכשיו, יש את הלבונטיות בבתי הספר, ויש את המזכ-, יש עוד אנשים שעובדים במקום שהעבודה היא עבודה חינוכית ולכן היא מעוצבת על פי יום עבודה אחר ושבוע עבודה אחר והן נשחקות בין הטיפות. ולכן אולי התמונה הגדולה היא לראות איך מגשרים על הדבר הזה. אני לא יודעת אם התאגדות נפרדת או לא התאגדות נפרדת, זה מדיניות של האגף לאיגוד מקצועי איך הוא יעצב את העניין הזה.

27.2.13

ישיבת הועדה למדיניות האיגוד המקצועי

אורלי ביטי: ואני לא רוצה להתערב בעניין הזה. אבל אין ספק שבמתח הזה הן נשחקות וזה דבר שאנחנו צריכים לתת עליו את הדעת, שלא לדבר,

מיכאל כוכבי, יו"ר: הנקודה הובהרה.

אורלי ביטי: מילה אחת.

מיכאל כוכבי, יו"ר: כן?

אורלי ביטי: שלא לדבר, וצביקה הזכיר את זה ברמז, יש לנו חוץ מאשר ה- 30 אלף האלה בשלטון המקומי יש לנו המון סייעות שמועסקות דרך עמותות. ככל שהעיר יותר גדולה, יותר חזקה, יותר מבוססת, יותר יש לה חברה כלכלית כזאת או אחרת, המצב של הסייעות יותר רע.

מיכאל כוכבי, יו"ר: תודה. מרים.

מרים מסרי: אני שומעת אתכם ושבוע שעבר נחשפתי למשהו בתוך המשפחה, אחותי שהיא סייעת של אחת הערים במרכז טוענת שהיא עובדת, מתחילה בשעה 7:00, מסיימת בשעה 17:00, היא לא, היא מקבלת פחות משכר מינימום, אין לה למי לפנות. ואני חושבת שעם כל הכבוד לכל הדברים אבל צריך לעשות משהו לזה. לא נשווה אותם לנמלים ולא נשווה אותם לזהו, אבל משהו אנחנו צריכים לעשות.

27.2.13

ישיבת הועדה למדיניות האיגוד המקצועי

מרים מסרי: הכי קל זה להגיד אז תעשו, אז תחשבו. לא, אנחנו צריכים לחשוב ביחד. בשביל זה אנחנו פה.

ישראל פרץ: מועסקת על ידי מי אם אפשר?

מרים מסרי: על ידי הגנת שלה. היא מבקשת,

ישראל פרץ: לא, על ידי הרשות או עמותה?

מרים מסרי: האמת אני לא יודעת. אבל זה לא משנה.

חבר: הבעיה היא בעיה. זה לא משנה.

ישראל פרץ: הבעיה היא בעיה, כן.

איל שירן: אנחנו יכולים בתור שלב ראשון, לא בתור פתרון סופי מוחלט זה, אלא איזשהו שלב ראשון פתרון פלסטר לנסות לייצר יישור קו מול ראשי הוועדים של הוועדים ברשויות?

נחום אסד: לא.

איל שירן: לא יכולים לעשות?

27.2.13

ישיבת הועדה למדיניות האיגוד המקצועי

אנחנו ועדה ציבורית של בית נבחר
ההסתדרות כשבסוף בסמכותה

נחום אסד:

להמליץ.

בסדר, להמליץ לעשות.

איל שירן:

לא להם, לא ישירות אליהם.

נחום אסד:

כל מה שנחליט פה אנחנו מעבירים
לאגף לאיגוד מקצועי וזו תהיה

מיכאל כוכבי, יו"ר:

ההמלצה שלנו.

בסדר, זה מה שאני שואל.

איל שירן:

(מדברים ביחד)

האמת אני פה מפנה את הדברים למה
שאמרה פה החברה בקשר לנושא של

מאג'ד אבו יונס:

העמותות. ישנה תופעה מסוכנת שזה הפרטה, פה מפריטים כל מיני
שירותים, זה אחת הדרכים שמקימים עמותות ונותנים את זה לאנשים
פרטיים. שם העובדות עובדות בתנאים, תנאי עבודת, הרבה יותר קשה
ממה שעובדות הסייעות ששייכות לשלטון המקומי. אז לכן צריך
להיאבק בתופעה הזו בכל הכוח. ישנה עוד של סייעות גננות אפילו
שעובדות ברשויות המקומיות, שעובדות חלקיות משרה, לא עובדות
משרות מלאות, עובדות 83% מהמשרה וזה בהסתמך על שהם התחילו
בזה וממשיכים עד היום.

מאג'ד אבו יונס: ואני אגיד לכם, אני היה לי איזשהו רשות מקומית בכפר עראבה נגיד ש- 22 סייעות הצלחתי שיקבלו במקום 83% את ה- 100% שלהן. אבל ישנו קושי בהרבה מקומות, בהרבה ישובים שעד היום הזה סייעות שמקבלות 83% זה דבר שצריכים לתת את הדעת עליו ולהיאבק בנושא הזה. אז בשביל זה אני חושב שיש מקום לעבוד על ההבנה של הסייעות במקום, למה את הדרכים שאתן פה מדברות שאנחנו צריכים פה לקבל אוטונומיה זה דבר מסוכן, כאילו שאנחנו הולכים ומפריטים את ההסתדרות מכל מיני גושים או קבוצות.

אני חושב שיש מקום שם בכל יישוב לבוא ולהיאבק ביחד כסייעות ושיהיו לנו נציגים שייצגו אותנו כראוי. למה יש אפילו כל מיני ועדים וחברי ועדים שהם לא סייעות ומייצגים אתכם כראוי. יכול להיות שתהיה סייעת ולא תייצג אתכם כראוי. אז צריכים לדעת במי לבחור, בכתובת הנכונה. מישהו האמת יהיה עם הלב בנושא הזה ויהיה לו אמונה בדבר הזה ולבחור את האנשים המתאימים.

ואני חושב בכל, יש באמת לציבור סקטוריאלי שקוראים לה מבחינת העבודה שאפילו בעובדים הפסיכולוגים כל 10 עובדים ולמעלה מגיע להם תקנון שלהם מקנה להם שיהיה להם נציג משוריין בועד.

מיכאל כוכבי, יו"ר: הדרך שוב פעם,

מאג'ד אבו יונס: אז זה, אני לא יודע, צריכים לחשוב כהסתדרות ועם העובדות ביחד,

27.2.13

ישיבת הועדה למדיניות האיגוד המקצועי

איך אפשר שיהיו להם נציגים ונציגים
שיאמינו בזכויות שלכם וייאבקו ביחד

מאג'ד אבו יונס:

אתכם.

זה מה שאנחנו רוצים.

רותי תורג'מן:

יונס, אני אגיד במשפט אחד, אם אני
מבין נכון את הרוח של הסייעות, הן
רוצות שדנים בגורלן להיות בתוך הבית, בתוך הישיבה ולא יגידו להן
מחוץ לישיבה זה מה שעשינו. זה בגדול המטרה של הסייעות.

מיכאל כוכבי, יו"ר:

להיות שותפות.

מאג'ד אבו יונס:

להיות שותפות איך אומרים לגורלן.

מיכאל כוכבי, יו"ר:

נאמרו פה כל הדברים, הכאב שלהם
הוא כאב באמת, העבודה שלהם

יוסי אוטמזגין:

רואים את זה בכל יישוב וזה, עבודה הכי קשה שיכולה להיות, לעבוד
עם ילדים. אני חושב פה שהועדה צריכה להמליץ קודם כל פה הציגו
שעות עבודה, הרשויות נותנים להם יותר משעות עבודה ואנחנו דנו
בישיבה הקודמת על הנושא של השעות, שהמעסיקים זה, אז יכול
להיות שזה המלצה שלנו לגבי העבודה. ב' הנושא הזה של העסקת כוח
אדם, זה קבלנים. הרי אנחנו בהסתדרות דנים על הנושא הזה.

והרשויות המקומיות הן מעסיק של החברות האלה כקבלנים על זה
אולי צריך להמליץ לוועדה לתקוף את הנושא משם.

יוסי אוטמזגין: שהיום הכוח של הרשויות נגד הסייעות הוא גם בכוח אדם, שהם מביאים ואם היא לא, יש לה איזה בעיה, אז מחליפים אותה עם עובדת קפ"ד או כל מיני, אתה יודע, חברה כלכלית וכל מיני כאלה של, אז זה שתי המלצות שכבר ההסתדרות נוגעת בהן ואנחנו יכולים להמליץ לוועדה שתדון. זה יכול להיות חלק מהבעיה, זה לא פותר את הבעיה כולה אבל זה חלק חשוב.

אלי אלבס: קודם כל אני חושב שכל השולחן הזה פה מסכים שעבודת הסייעות זה עבודת קודש. וכל מה שנאמר פה במצגת זה צורם פה לאוזן בוועדה, לחברי הועדה בכלל, יו"ר הועדה. אנחנו צריכים, מה שצבי אמר גם זה כל מילה שלו זה בסלע. אנחנו צריכים להבין מזה אבל גם צריכים להתחיל ממשו, צביקה. הם צריכים להתחיל ממשו והמשהו הזה הם צריכים לדעת, לכן הם פה נמצאים בשולחן הזה והן לא מגבשות איזה עמדה לבד.

הן רוצות שיהיה להן איזה גב מאחורה והגב הזה זה ההסתדרות. אז כמו שבכל מקום עבודה חשוב שתהיה מוטיבציה לעובד ואם המוטיבציה נפגעת ראש הארגון יודע שהמוטיבציה של העובד נפגעת, אין לו, הוא לא נותן את האספקה שהוא צריך לתת. על כך אנחנו אין לנו מחלוקת על זה. לכן ... נפגע והם רוצים להבין מה קורה פה. אנחנו נמצאים פה בשבילם. זאת אומרת אנחנו צריכים להבין מה הן צריכות בסופו של דבר לבוא, מאיפה אתה בא זה הכל.

27.2.13

ישיבת הועדה למדיניות האיגוד המקצועי

מיכאל כוכבי, יו"ר: כל מה שהן רוצות להגיע זה זה שהן יישבו בתוך החדר ולא מחוץ לחדר.

אלי אלבס: בסדר, הכרה.

מיכאל כוכבי, יו"ר: אני נותן בכוונה משפטים.

רותי תורג'מן: ופתיחת ההסכם הקיבוצי.

מיכאל כוכבי, יו"ר: בכל מה שנוגע לכם. יואב, בבקשה.

יואב גדסי: תראו, אני הייתי בשני הצדדים כועד עובדים של העירייה והייתי גם יו"ר ארגון כבאים הארצי. ואני רוצה להגיד לכם שהייתי בישיבות של ועד עובדים של העירייה ראיתי כמה הסייעות לא משפיעות, כמה אין להן יכולת להשפיע וככל ש-, ובכמות יחסית מאוד גבוהה ואין להן יכולת השפעה בכלל.

ואנחנו הפכנו להיות מודל, לפחות אצלי כארגון כבאים ארצי בתוך הסתדרות המעו"ף, והמודל הזה אני חושב שהוא הצליח והצליח בגדול. אני הייתי ממליץ להם כן ללכת לארגון ארצי של סייעות וההסתדרות צריכה לתמוך בזה. זה גם אינטרס שלה. הם צריכים להקים ארגון עם תקנון, הם צריכים להעסיק לידם אנשי מקצוע, כלכלנים, אני הבאתי את זה וזה לא בשמיים, יועצים משפטיים ולשבת לגבש לעצמם מה הם צריכים מה טוב להם. הם היחידים שיודעים מה טוב להם. כולם יודעים מה טוב להן, רק הן לא יודעות מה טוב להן.

27.2.13

ישיבת הועדה למדיניות האיגוד המקצועי

יואב גדסי:
 הן יודעות מה הן צריכות, הן צריכות לגבש. הן יכולות בסיוע של ההסתדרות לנהל מו"מ על העתיד שלהן. וזה לא בשמיים. ואנחנו הגענו אפילו למצב שעשינו רפורמה כארגון בסיוע של ההסתדרות. סייעו לנו אבל היינו אנחנו הדומיננטיים. זה מקצוע ייחודי שהוא נופל בין הכיסאות. ואני אומר שהתקנון שהם יקימו והמזכירות שהם יקימו ומישהו שיעמוד בראשם, הם יידעו למפות את הצרכים שלהם לפי מה שהם רוצים.

מיכאל כוכבי, יו"ר: תודה. אחרון חביב, אלי.

אלי איל:
 ראשית אני מחזק את ידיכן. אני חושב שאתן עושות עבודת קודש וזה עבודה מאוד מסורה וסך הכל אתם מגדלים את דור העתיד, את הילדים של כולם. ואתם לא מקבלים תשומת לב ראויה בציבור. אבל יחד עם זאת אני רוצה להגיד לכן שגם אתן אשמות. יש לכן כוח בידיים שאתן לא מנצלות אותו.

מה זה אתן, תתעמתו, תשמיעו את קולכן, תיקחו את הציבור אתכם, תיקחו, יש פה ועדה, היא תקבל את ההמלצות שלה. אבל רוב העבודה אתן צריכות לעשות את זה, בתוך העיריות, בתוך המקומות עבודה. מה זאת אומרת אתם לא יכולים להתמודד בתוך הועד עובדים? אני יו"ר ארגון עובדים ויש לי קצבים. עכשיו אם אני אתן, אני אתן לך דוגמה, אז אני אתן לקצבים שריון? ומה עם הקופאיות יגידו לי, ומה קורה עם הירקן, מה קורה עם המחסנאי?

27.2.13

ישיבת הועדה למדיניות האיגוד המקצועי

אלי איל: אתן יש לכן, אני קראתי את כל המצגת. ישבתי פה ושמעתי אתכן, אתן טוענות שאתן 30% מכל רשות מקומית?

רותי תורג'מן: נכון.

אלי איל: את יודעת איזה כוח זה?

רותי תורג'מן: זה הסקטור הכי,

(מדברים ביחד)

אלי איל: אתם יכולים לזעזע את כל המדינה.

רותי תורג'מן: כן, אבל הרשות אומרת לנו לכו ל-,

מיכאל כוכבי, יו"ר: רותי,

אלי איל: תקשיבו, אני לא יודע כל כמה זמן יש בחירות בעיריות, אני עובד במגזר הציבורי, 3-4 שנים? אתן יש לכן כרגע מטה אני רואה ומלווים אתכן עמותה.

רותי תורג'מן: נכון.

27.2.13

ישיבת הועדה למדיניות האיגוד המקצועי

אלי איל:
 תתכוננו לבחירות הבאות שיש במגזר
 הציבורי, תעמידו מועמדות ראויות
 שיודעות לדבר, יודעות להתבטא ויודעות להתבלט ויש להן כוח להביא
 את הבנות לקלפי, ותאמיני לי כל יו"ר ועד עובדים יספור אתכן חזק
 מאוד.

אלי אלבס:
 קח דוגמה את חברת פלאפון למשל.

אלי איל:
 אני אומר. אם תהיו 30% בתוך ועד
 עובדים, מה זאת אומרת, הוא חייב
 לשמוע אתכם.

יוסי לוי:
 שישנו לכם גם את התקנון בחירות
 שם.

אלי איל:
 זה בעיה שלכן ואני יודע שהנשים
 במדינה שלנו חזקות ותנצלו את הכוח
 שלכן. ואני מחזק אתכן.

מיכאל כוכבי, יו"ר:
 תודה רבה, אלי.

(מדברים ביחד)

מיכאל כוכבי, יו"ר:
 יש לי המלצה שאני חושב שאיך
 אומרים בהתייעצות שעונה על הצורך
 ואני ממליץ להוציא החלטה.

27.2.13

ישיבת הועדה למדיניות האיגוד המקצועי

מיכאל כוכבי, יו"ר: הועדה ממליצה לאגף לאיגוד מקצועי, שהוא הבעל-בית, להקים צוות בשיתוף הסייעות לגיבוש תכנית לייצוג ולטיפול נכון בבעיות המקצועיות של הסייעות. אוקי? אם נצליח להזיז את המהלך הזה דיינו. ומכאן יתחיל הזה. שוב פעם, אני מנסה להיות תמיד זהיר. אנחנו בדרך כלל ממליצים ומקבלים, כיוון שהדו שיח נעשה כאן אז יש מי שיודע להעביר את המסר, את החשיבות של העניין. אם מקובל עליכם אז איך אומרים, אני מדבר כרגע על חברי הועדה שלנו. מקובל החלטת הסיעה?

יוסי לוי: כוכבי, תקרא את זה עוד פעם.

מיכאל כוכבי, יו"ר: הועדה ממליצה לאגף לאיגוד מקצועי להקים צוות בשיתוף הסייעות לגיבוש תכנית לייצוג ולטיפול נכון בבעיות המקצועיות של הסייעות.

חבר: לא להקים גוף אוטונומי?

(מדברים ביחד)

מיכאל כוכבי, יו"ר: מקובל על כל חברי העדה?

חבר: מקובל.

מיכאל כוכבי, יו"ר: יש מישהו שמתנגד, יש מישהו ש-,

27.2.13

ישיבת הועדה למדיניות האיגוד המקצועי

- יוסי אוטמזגין: וגם לזמן אותם אולי לוועדה.
- מיכאל כוכבי, יו"ר: שתקום העבודה בשיתוף. התקבלה החלטה. הצעת ההחלטה פה אחד. תודה.
- רותי תורג'מן: תודה רבה.
- ד"ר ישראלה בן אשר: יש נושא שני שנגה נמצאת פה.
- נחום אסד: שהיא תתן סקירה קצרה.
- מיכאל כוכבי, יו"ר: בנושא אחר.
- נגה קלינגר: אני חושבת שזה נושא שמתחבר בצורה מיידיית.
- ד"ר ישראלה בן אשר: לכן הבאנו את שניהם כי זה חשוב.
- נחום אסד: במקרה הזה זה חשוב, גברים, נשים, עוד כמה דקות. תשמעו את הסקירה.
- מיכאל כוכבי, יו"ר: אוקי, בבקשה, נגה.

27.2.13

ישיבת הועדה למדיניות האיגוד המקצועי

נגה קלינגר:
 אני רוצה רק להגיד שאני, באמת
 קודם כל יש פה המשך ישיר של מה
 שקורה פה. אני חושבת שהנקודה העיקרית שצריכה לעלות מתוך הדיון
 של הסייעות והדיון הזה, זה במובן מסוים אני רוצה לתת לזה כותרת,
 הפער בין המשק לבין מערכת החינוך. וזה הבעיה העיקרית.

אני אציג את המצב בקצרה בשטח. אני אדבר על היעדים והדרישות
 שלנו כמאבק ההורים, שהן לא דרישות לוועדה הזו, הן דרישות שמן
 הסתם פונות למחוקקים וכולי. אבל אי כן אציג בסופה של הצגת
 הדברים שלי,

ד"ר ישראלה בן אשר: למעסיקים, נגה.

נגה קלינגר:
 כן, ואני אגיד בסוף הדברים שלי כיצד
 הועדה הזאת יכולה לסייע לנו במאבק
 ואיך אנחנו יכולים לשלב בסופו של דבר ידיים. אנחנו יצאנו לרחובות
 בקיץ 2011 לפני שנה וחצי ובעצם האם שום דבר לא השתנה. אז מה
 שקורה מאז זה שאנחנו צעדנו חצי צעד קדימה ושני צעדים אחורה.
 חצי צעד קדימה היה החלת חוק חינוך חינוך מגיל 3, שכולנו מכירים.
 שני צעדים אחורה זה קודם כל הצורה שבה זה התבצע ומהצד השני זה
 העובדה שלא השתנתה, הילד לא נולד בגיל 3. כשאנחנו באים לדבר על
 מצב ההורים,

מיכאל כוכבי, יו"ר: מה ההצעה, הצעה להאריך את
 ההיריון?

נגה קלינגר:
 לא. ממש לא. אבל אני רוצה להעיר
 את העובדה שיש צד של בין לידה
 לבין גיל 3. כשאנחנו באים לדבר על מצב ההורים ומתוך כך בהכרח על
 מצב הילדים בישראל, בעצם יש, הדיון נחלק לשני אשכולות. יש את
 הדיון הכמותי ויש את הדיון האיכותי. הדיון הכמותי הולך קודם כל
 לשיחת כסף, כמה זה עולה לנו וזה עולה לנו הרבה כסף בסופו של
 דבר, להורים, לכל משק בית בישראל, וזה נוגע לכל אחד ואחד שיושב
 בשולחן הזה.

והמצב האיכותי, כי המצב בשטח הוא בכי רע, ואת זה התחלנו לשמוע
 ואפשר עוד לדבר על זה הרבה. קודם כל נושא התקנים, זה כולנו
 יודעים, ילדים עדיין נמצאים בכיתה של 35 ילדים בכיתה גן. אם נעלה
 הלאה לבתי ספר זה 40 ילדים עם שני אנשי צוות בלבד, גננת וסייעת.
 אנשי הצוות הזה אינם זוכים לתגמול ראוי בעבור עבודתם. זה חלק
 מאותו מאבק. מי שבסופו של דבר יוצא נפסד ומי שזכויותיהם
 האזרחיות מופרות הם הילדים.

כי זה הדבר העיקרי שצריך לזכור, אנחנו מדברים פה על זכויות אדם.
 זכויות אדם קטן אבל זכויות אדם. אני לא יודעת אם, כדוגמה אחת,
 לפני שבוע היה סיפור של ילד בן 3 שהיה צריך לחכות כמה שעות עם
 קקי במכנסיים. זה הפרת זכויות אדם.

הניסיון לשנות את צד המאזניים של הכמות על חשבון האיכות, כלומר
 לקצץ בעלויות להורים על חשבון משכורת של סייעות לצורך העניין,
 זה ניסיון לעשות איזשהו סוג של טבלת אקסל. אבל ילדים, מה לעשות,
 זה לא טבלת אקסל, זה אנשים. ואי אפשר לפתור את זה בצורה הזו.

נגה קלינגר: בסופו של דבר מה שצריך לעשות זה להקצות לכך משאבים ולחלק את העוגה בצורה אחרת. מה שבעצם, סליחה, המצב שנוצר היום מצב די אבסורדי שנוצר היום בין ה- 14 שבועות שכרגע הם 14 שבועות של חופשת לידה בתשלום לבין אותו גיל 3 זה שבעצם יש שם איזשהו חור שחור שמאפשר ג'ונגל. ג'ונגל שמשפחה בסופו של דבר יכולה או לוותר על משכורת אחת או לפנות למסגרת בתשלום.

כשהיא פונה למסגרת בתשלום יש לה מעונות מסובסדים בכמות שהיא פחות או יותר חצי מהדרישה כיום. ואו לפנות למסגרת בתשלום פרטית, שזה בסופו של דבר רוב מעמד הביניים לוקח מסגרת בתשלום פרטית, כי הוא לא יכול להתקבל למעונות בתשלום והמחירים הם וגם התנאים הפיזיים הם בלתי אפשריים. אנחנו מגיעים ל- 6,000-7,000 שקל לחודש למשפחה עבור טיפול בילד.

כמו שאמרתי, התוצאה היא ג'ונגל, ג'ונגל יקר, ג'ונגל בלתי ראוי, ג'ונגל שלעתים קרובות פוגע בזכויות הילדים. מה שעוד צריך גם להציב על השולחן זה את הפערים החברתיים שנפערים בשנים הראשונות לחיים של הילד, כי בסופו של דבר משפחה שיכולה להרשות לעצמה או לוותר על משכורת או לקחת מטפלת פרטית עבור הילד לעומת משפחה שלא יכולה להרשות לעצמה יוצרת פער בשנה שנתיים הראשונות של הילד. הפער הזה לא ניתן לגישור.

מבחינה התפתחותית מי שזכה לטיפול ראוי בשנים הראשונות, מי שלא זכה לזה הם לא יגיעו לאותו מקום בחיים, נקודה.

נגה קלינגר: אין פה מה לדבר אחר כך על הפליה מתקנת וכולי. השנים האלה הן קריטיות בצורה שלא תיאמן.

מה שעוד ברור, יש כאן פגיעה מובנית בנשים. ברגע שבסופו של דבר מי שתישאר בבית, מי שתותר על המשרה שלה לרוב לפי הנורמה המקובלת היום, בעיקר בחברה הישראלית, היא האישה. לרוב אותה אישה תתקשה לחזור למעגל העבודה. כשהיא תרצה לחזור למעגל העבודה היא תתמודד עם המקום הזה שנקרא משרת אם.

משרת אם קיימת בחלק מהמקומות. בהסתדרות היא קיימת וכמעט תמיד רק נשים יכולות לקחת אותה. זאת אומרת אין מצב של משרת הורה. אמנם היו תקדימים משפטיים אבל לפי הנורמות המקובלות אין מצב שבו מישהו שהוא נמצא בהתאגדות בהסתדרות יכול לקחת משרת הורה גם אם הוא לא אם. ובמקרים רבים בשוק הפרטי אין בכלל משרה כזו. זאת אומרת מראש אם את לא יכולה לעבוד היום עד שבע בערב את צריכה לקחת אחוז משרה קטן יותר או לא להתקבל לעבודה.

בכלל, מה שקורה זה שהמשק התקדם ב-20 שנה האחרונות בצעדי ענק. מערכת החינוך נשארה מאחור. המשק התקדם לאחור, כי הוא עובד טכנולוגי יותר, הוא עובד שעות מטורפות, מערכת החינוך נמצאת בדיוק במקום שאנחנו נמצאים בו לפני 20 שנה. אין שום הלימה בין המקום של מערכת החינוך, של מספר המעונות, של שעות העבודה במערכת החינוך וכולי לבין המשק, שלא לדבר בכלל על ימי חופשה. המצב בין ימי החופשה במשק לבין ימי החופשה במערכת החינוך יש פער של פי 6.

27.2.13

ישיבת הועדה למדיניות האיגוד המקצועי

נגה קלינגר: לילדים יש פי 6 ימי חופשה מאשר לעובדים במשק. מי שנפגע בסופו של דבר כמעט תמיד תהיה האישה ומן הסתם בסופו של דבר זה הוצאה כלכלית. כי אם לא יכולים לקחת ימי חופשה או לעזוב את העבודה מה שנקרא צריכים לקחת מישהי בשכר. צריך לקחת בייבי סיטר, צריך לקחת מטפלת. זה עוד הוצאה למשפחה וזה הוצאה שלא נספרת. אז מי שמשלם את המחיר זה ההורים, זה המשפחה.

ובכלל אם כבר מדברים על חינוך ועל העובדה שחינוך הוא חינוך מגיל לידה, היום בין גיל לידה ל- 3 האחריות תחת משרד התמ"ת, שזה איזשהו סוג של עיוות שנעשה, כיוון שזה היה תחת ארגוני הנשים וכולי אבל,

אורלי ביטי: לא בגלל זה.

נגה קלינגר: לא בגלל זה. סליחה, הנה, אני אין לי את הידע המקצועי. אבל העובדה היא קיימת. היום דנים בחינוך ילדים אנשים שבעצם מדברים על עבודה. הנה הקשר המאוד מאוד בסיסי.

בעצם מה שאנחנו אומרים במאבק שלנו מאוד ברור, חינוך מתחיל מגיל לידה והגיע הזמן להכיר בכך. המסגרות מגיל לידה צריכות להיות מסגרות חינוכיות כשהצוות בהן יהיה בעל הכשרה חינוכית ויקבל משכורת ראויה, שהתנאים הפיזיים והמרחב האישי בהם יהיו ראויים ומכבדים, שיהיו זמינים לכל אדם ושיהיו בסבסוד ממשלתי. זה במשפט אחד הגדרות הדרישות שלנו.

27.2.13

ישיבת הועדה למדיניות האיגוד המקצועי

נגה קלינגר:
 כשאנחנו יוצאים ופורטים את אותן דרישות ליעדים או לדרישות בשטח אנחנו מדברים על הארכת חופשת לידה בתשלום לחצי שנה, כלומר ל-26 שבועות, כשלאחר 14 השבועות הראשונים שנמצאים היום בתשלום אנחנו מדברים על חלוקה בין שני בני הזוג.

מיכאל כוכבי, יו"ר: יש את זה אבל.

חיים קובלסקי:
 הארכת חופשת הלידה זה לנשים שעובדות ומגזרים שעובדים או גם מגזרים שלא עובדים ומקבלים כסף?

נגה קלינגר:
 כרגע חופשת הלידה בתשלום היא 14 שבועות.

חיים קובלסקי: למי?

נגה קלינגר: יש מענק לידה גם לבן אדם,

אורלי ביטי:
 למה להתבלבל? גם היום חופשת לידה משולמת על פי התקופת

הכשרה,

(מדברים ביחד)

27.2.13

ישיבת הועדה למדיניות האיגוד המקצועי

אורלי ביטי: לא משולמת לאישה שלא רשומה
בביטוח הלאומי כמי שעבדה.

נגה קלינגר: בסופו של דבר המצב היום שכיוון
בחוק היא 26 שבועות אבל מתוכם רק
14 שבועות משולמים. רוב הנשים יאריכו את חופשת הלידה ל- 26
שבועות ויאבדו את מעמדן בעבודה או את עבודתן למרות שלפי חוק
וכולי וכולי.

מה שאנחנו בעצם מדברים זה על חלוקה בין שני בני הזוג. עכשיו,
אתה אומר שזה קיים בחוק. לא יודעת מי אמר לי את זה שזה קיים
היום בחוק. אני מכירה מעט מאוד גברים שלוקחים את הזכות הזו.

מיכאל כוכבי, יו"ר: האישה לא יודעת להסביר לגבר למה
הוא צריך את זה.

נגה קלינגר: לא רק. גם מעסיקים ירימו גבה,

אורלי ביטי: כוכבי, אני עכשיו כתבתי את
התקדים.

נגה קלינגר: גם מעסיקים ירימו גבה. היעד השני
או הדרישה השנייה שלנו זה הקמה
של מסגרות חינוך נוספות, כי אין מספיק, והעמקת הסבסוד בהן. הדבר
השלישי והנה כאן מקום שבו יש לכם השפעה מאוד מאוד ברורה, זה
התייחסות ושינוי חוקי העבודה במשק למשק תומך משפחה.

27.2.13

ישיבת הועדה למדיניות האיגוד המקצועי

משק תומך משפחה שואף לאיזון בין
שעות העבודה במשק לזכות ליום קצר

נגה קלינגר:

בשבוע להורה, לכל הורה,

(מדברים ביחד)

כן, איתן כבל. הבעיה היחידה שהוא
מתייחס למעסיק ראשי ומעסיק משני,

נגה קלינגר:

שזה כבר בעיה אחרת.

יש את ההצעה של סילבן שלום,

צבי גודוטר:

דרך אגב האישה שטוענת שלהחזיר
את הנשים מהבית, שעובדות בבית

חיים קובלסקי:

לעבודה,

(מדברים ביחד)

... אישה מבקשת אתכם לחזור בחזרה
למקום העבודה ולא לעבוד מהבית.

חיים קובלסקי:

מריסה טומיי.

אורלי ביטי:

דרך אגב עוד משהו אני יכול לספר
לכם,

חיים קובלסקי:

נגה קלינגר: זה שוב, ארה"ב, אתה רוצה להתייחס לארה"ב בתור מודל? פה, בבניין הזה?

צבי גודוטר: תודה לכם. (צבי עזב את הישיבה)

חיים קובלסקי: בבית הנבחרים פה לא נתנו לאחת החברות לדבר, שהיתה, אז היא קיבלה עונש היא נהייתה חברת כנסת. אז מצבכם טוב.

נגה קלינגר: ודבר נוסף שאנחנו מדברים עליהם בנושא של משק תומך משפחה זה הכרה בתקופה ולא רק בשעות עבודה, שזה העולם המודרני שמתייחס לזה. אני אסיים. ודבר נוסף זה איזון בימי חופשה, בין המשק לבין משרד החינוך.

איפה אתם יכולים לסייע לנו במאבק הזה? קודם כל בהסברה בועדים. ידוע שועדים כן עושים ימי עיון כאלה ואחרים לעובדים שלהם, כן מעלים את הנושא הזה. אנחנו יכולים להגיע בשיתוף פעולה אתכם לדבר על הנושא הזה של שוויון מגדרי, לדבר על הנושא הזה של חופשת לידה לגבר, על מעורבות של אבות לצורך העניין, על מקום של משרת הורה ולא משרת אם, זאת אומרת לשנות את השם של זה.

את כל העניין הזה אנחנו נשמח מאוד להיות שותפות לעניין, גם כן לדבר גם בסופו של דבר על המאבק החברתי הזה ואיך בעצם מגיעים לתודעה בנושא הזה. בנוסף, נשמח לשמוע את דעתכם ועניינכם בנושא.

כן?

מיכאל כוכבי, יו"ר:

אורלי ביטי: נגה היא ממחאת העגלות. אני רוצה לומר מילה אחת, עוד גוף שהיה בועדה זה קבוצת צירות בנעמת שנקראת נעמת הצעירה. אנחנו בסוף מתכנסים לאותם דברים. אנחנו רק אומרים שלושה דברים. חברים יקרים, שבוע העבודה בישראל הוא מהגבוהים בעולם המערבי. שבוע העבודה ב- EU וב- OECD זה בין 37 ל- 38 שעות שבועיות.

אני רוצה לשתף אתכם בסיפור שקרה לי לפני הרבה שנים. לפני הרבה מאוד שנים, וכבר אתם מבינים מזה שאני זקנה ידועה ומופלגת, קרא לי מי שהיה אז סגן שר האוצר של מדינת ישראל, עדי אמוראי. יש כמה אנשים שעוד זוכרים את השם, והגיע באיחור אופנתי של רבע שעה לבית קפה, תקע מבט מהורהר באופק השמאלי, כי ... תמיד זה היה, ואמר לי- תנועת העבודה, ההסתדרות, איגודי עובדים סיימו את תפקידם.

אני אומרת, טוב לא חשוב, הוא רצה ממני משהו אבל אמרתי טוב, טוב, מה אתה רוצה? הוא אמר לי מה הוא רוצה, אמרתי לו אני לא מתכוונת לעשות את זה אבל אמרתי לו למה סיימו את תפקידם? הוא אומר לי מה, מה נלחמו הארגונים האלה? נלחמו על יום עבודה של 8 שעות, על חופשה שנתית, על הבראה, יש את כל אלה. עכשיו, אני זוכרת שלרגע אחד, וזה היה בשנת 1989 אמרתי נכון, הגענו ליעד. עכשיו מה קרה? נרדמנו. אנחנו נרדמנו. העולם קצת התקדם, ארה"ב התקדמה למקומות אחרים, אירופה התקדמה למקומות אחרים, תרגמה את עודף הייצור לפנאי ואנחנו נרדמנו.

27.2.13

ישיבת הועדה למדיניות האיגוד המקצועי

אורלי ביטי: אנחנו נשארנו, נכון שירדנו מ- 48 שעות ל- 43 שעות, אנחנו עדיין רחוקים מאוד מהמוצע בעולם המערבי שאנחנו בתור ארגון שהוא בעד עובדים רוצים להידמות. אז זה רכיב אחד.

הרכיב השני זה מה שאמרה נגה, התאמה של מערכת החינוך. באף מקום בעולם המערבי, וזה נכון שזה לא עניין של איגוד מקצועי, אבל אנחנו גם תנועה, אנחנו ארגון שיש לו מה לומר על החברה הישראלית. באף מקום בעולם המערבי יום הלימודים לא נגמר ב- 11:45. תסלחו לי. עכשיו תבינו, כבר אמרתי לכם שהילדים שלי יצאו מהמערכת חינוך. זה כבר לא אינטרס אישי שלי.

מאחר שאני מתכוונת לעבוד עד גיל 98 אז אני מרחמת על הילדים שלי שהסתא לא תעזור להם. חבר'ה,

נחום אסד: תראי, יש שמעון פרס,

(מדברים ביחד)

אורלי ביטי: חבר'ה, זה לא אמירה של איגוד מקצועי אבל זה כן אמירה של ההסתדרות הכללית בתור התנועה הגדולה ביותר, החברתית במדינה הזאת צריכה לומר.

מיכאל כוכבי, יו"ר: אבל זה לא המקום פה.

אורלי ביטי: בסדר. אבל אם כבר מדברים אז נדבר בקונטקסט כללי. והדבר האחרון, אתם אומרים הנשים לא יודעות להסביר לגברים שלהן. אי אפשר להשאיר את הכל להסדרים הפנים משפחתיים. בהסדרים הפנים משפחתיים יש מסורת של אלפי שנים. אבל בהסדרים הפנים משפחתיים גם לא היתה חופשת לידה לאישה, נכון? היא ילדה בשדה של האורז והמשיכה לעבוד.

יש מדיניות ציבורית ואם המדיניות הציבורית תעצב את ה-, תעזור לעצב את היחסים בתוך המשפחה כיחסים שוויוניים, כפי שזה נעשה במדינות אחרות, וזה נעשה במדינות אחרות, אז גם גברים יוכלו ליהנות מהדבר הזה שקוראים לו משפחה, חיים, חיי נפש, חיי רגש וחיי קהילה. אנחנו באות לא רק לטייב את היום עבודה של הנשים, אנחנו באות לטייב גם את החיים של הגברים.

תשאלו אישה- היית מוותרת על הזמן שלך עם הילדים? היא תגיד מה פתאום, נכון? פעם שאלתם אישה כזה דבר? כולם יגידו לא, מה פתאום. אז אני חושבת שגם גברים באמת באמת יגידו מה פתאום. ואני מכירה הרבה גברים שרוצים להיות עם הילדים שלהם. אבל אם אנחנו לא נעצב את זה ונביא למודעות א' שמותר, פה אמרה נגה שלא מרשים הרבה מעסיקים.

אני כתבתי את התקדים. החוק הרי, יסמין פה יושבת היא מומחית בחוק הזה. החוק נותן לגבר ואישה אותן זכויות. כל זכות שבהסכם קיבוצי מוקנית לאישה מוקנית גם לגבר ולהפך. נכון?

27.2.13

ישיבת הועדה למדיניות האיגוד המקצועי

אורלי ביטי: אבל כשבא שוטר, מר מוסקלנקו, לשירות המדינה ותבע קיצור יום עבודה התייצב שירות המדינה, עמד על הרגליים האחוריות שלו ולא נתן להם ומה זה, עד בג"ץ הוא כמעט הגיע. זה הגיע עד לארצי. לא נתן להם. למה? כי זה מבחינתם הרבה כסף, בוג'ה ראס, בירוקרטיה, זה לא נראה להם מתאים כזה דבר.

אז חלק מהמודעות בתוך הועדים, ופה אני מתחברת למה שנגה אמרה, שיש זכות כזו ושצריך לתת אותה. אני מציעה להכניס את זה לתוך תכנית ההדרכה שלכם.

מיכאל כוכבי, יו"ר: למי להפנות את זה? מה את רוצה?

אורלי ביטי: למשל למכון למנהיגות.

מיכאל כוכבי, יו"ר: זה לא פה.

אורלי ביטי: הועד הוא הזרוע של מקום העבודה.

נחום אסד: כן, אבל למה את צריכה ועדה?

מיכאל כוכבי, יו"ר: אורלי, אבל זה לא המקום פה.

נחום אסד: למה את לא עושה את זה באופן ישיר מנעמת אל המכון הבינלאומי?

27.2.13

ישיבת הועדה למדיניות האיגוד המקצועי

אורלי ביטי: קודם כל נגה זה מחאת העגלות ואני נעמת, זה משהו אחר.

נחום אסד: לא, אני אומר,

ד"ר ישראלה בן אשר: את לא יושבת בכובע של נעמת כרגע פה. זה לא בכובע של נעמת, נחום.

נחום אסד: מה?

ד"ר ישראלה בן אשר: היא לא אומרת את מה שהיא אומרת בכובע של נעמת.

נחום אסד: אני אומר כהצעה של חברת בינ"ה, כהצעה של מישהי שנמצאת במערכת למה בכלל צריך לחכות אפילו לוועדה? היא יכולה להעלות את זה ולהביא את זה למכון הבינלאומי.

אורלי ביטי: הכל יפה.

נחום אסד: לאגף לאיגוד מקצועי.

אורלי ביטי: זה מה שאני אומרת. אני רואה בך שותף. אני חושבת שאם אתה ואני נביא את זה ביחד יש סיכוי שכולם יראו את זה יותר טוב. זה עניין של כולנו.

27.2.13

ישיבת הועדה למדיניות האיגוד המקצועי

נחום אסד:
 אין בעיה. מסכים איתך, לכן הישיבה
 הזאת קיימת. אבל, אנחנו שומעים
 את זה בפעם הראשונה. את יודעת את זה כבר שנים. למה אז זה לא
 יצא החוצה? למה אז, אבל לא מאוחר, גם עכשיו אפשר לעשות את זה.

ד"ר ישראלה בן אשר:
 בדיוק. אז עכשיו אנחנו עושים את
 זה. זאת ההצעה.

אורלי ביטי:
 למי שרוצה אני הבאתי פה נתונים.

מיכאל כוכבי, יו"ר:
 אני עדיין לא הצלחתי להבין, מה
 אתם רוצים מהועדה, אוקי?

אורלי ביטי:
 זה לא אתם, קודם כל ה... הראשית
 זה נגה.

מיכאל כוכבי, יו"ר:
 את הסייעות הבנתי. את הסייעות
 הבנו. הסייעות אומרות אנחנו רוצות
 שיהיה לנו ייצוג, שאנחנו נהיה שותפות לגורלנו. אני בכוונה מתמצת.
 הבנו את זה. לכן נתנו את זה. מה הבקשה,

נגה קלינגר:
 לפי הבנתי של תפקיד הועדה, תקן
 אותי אם אני טועה, לפי הבנתי
 תפקיד הועדה הזו הוא לרכז את האיגודים המקצועיים שנמצאים תחת
 כובע ההסתדרות. אני טועה?

27.2.13

ישיבת הועדה למדיניות האיגוד המקצועי

מיכאל כוכבי, יו"ר: את טועה.

נגה קלינגר: אוקי.

מיכאל כוכבי, יו"ר: התפקיד שלנו במידה ויש לדון בבעיות כמו שאת מעלה ואם יש לנו איזה המלצה או משהו אנחנו ממליצים לאיגוד המקצועי. אבל יש דברים שאתן יכולות, למשל שעות עבודה ומנוחה זה רק איגוד מקצועי pure. אנחנו לא נביא לך תועלת. הועדה לא יכולה.

אורלי ביטי: אתם יכולים להמליץ.

נגה קלינגר: האם הועדה יכולה להמליץ?

נחום אסד: הועדה המליצה על שעות עבודה בעקבות דיון שהיה כאן לאגף לאיגוד מקצועי. הם קיבלו את מה שאנחנו אמרנו. מסתבר שהיתה תמימות דעים ויש התנגדות מוחלטת אל מול או ניסיון להגיע להחלטות אחרות בועדה של משרד התמ"ת. את מבינה? אז כן יש. יש דברים.

ד"ר ישראלה בן אשר: השאלה שהן שואלות למשל, הנושא של להיכנס ל-, או לנסות להציע לוועדים שזה יבוא גם מלמטה, לא רק כהחלטות מלמעלה. יש לנו איזושהי אפשרות לתת המלצה.

27.2.13

ישיבת הועדה למדיניות האיגוד המקצועי

מיכאל כוכבי, יו"ר:
 אז אני יכול לתת לכן המלצה כמיטב
 הבנתי, כמה שאני מכיר את המערכת
 פה. אם אתם מדברים עם יו"ר האגף לאיגוד מקצועי, איך אומרים,
 לפחות בדו שיח, אני לא יכול לתת לו המלצה שידבר איתם. זה לא
 חכם. אוקי? ואומרים לו הוא מעלה את ה-, הוא מנהל את המשאים
 ומתנים הבינארציים בכל המדינה בנושאים האלה, כמו שעות עבודה
 ומנוחה, כמו הדברים האלה, והוא הכתובת הכי נכונה. אני הייתי שמח
 מאוד לטפל בדבר כזה. אבל איך אומרים, אני קטן מאוד.

אורלי ביטי:
 ושנחנו נגיע להישגים של כוכבי
 יהיה טוב.

מיכאל כוכבי, יו"ר:
 אני לא, אני אומר, אני הייתי שמח
 לזה, אבל הכתובת הנכונה היא יו"ר
 האגף לאיגוד מקצועי, כי במסגרת מו"מ כללי שהוא מנהל עם המדינה
 והוא השיג למעשה, השיגו הישגים, הוא יכול להעלות את הנושא של
 שעות עבודה ומנוחה שבלי כל קשר תמיד מעלים את זה.

כל הזמן אני יודע שבהסתדרות מנסים לצמצם את שעות העבודה. כל
 הזמן. זו מגמה שמנסים לעשות אותה כל הזמן. אני עדיין לא רואה איך
 עושים את זה. אני איך אומרים, אני לא אוהב לתת סיסמאות שאין להן
 כלום. אני חושב שהכתובת היא פה יו"ר אגף איגוד מקצועי. צריך
 להגיד לו שכל הנושא של עבודה ומנוחה מה מציק לעובד בפרט ולנשים
 בכלל ולנשים בפרט, איפה הנקודה שאתן רואות אותה, אוקי? הוא
 כותב יותר נכונה. תקן אותי אם אני טועה.

27.2.13

ישיבת הועדה למדיניות האיגוד המקצועי

נחום אסד: לא, אתה צודק.

יורם לנמן: אבל היה לה עוד דבר אחד כוכבי, מערכת החינוך, שהילדים יוצאים,

מיכאל כוכבי, יו"ר: אותו דבר.

יורם לנמן: אז זה גם לא אבל זה לא יגידו האיגודים המקצועיים.

נחום אסד: יש כמה דברים שהם בעצם לא יכולים להיות מופנים להסתדרות, כי ההסתדרות היא לא הכנסת והממשלה ולא משרד החינוך. יש דברים שהם נוגעים ליד,

(מדברים ביחד)

נגה קלינגר: כמו שאמרת אנחנו גם רואים בכס גוף שאנחנו מתייעצים איתו לצורך העניין.

נחום אסד: בסדר גמור. אורלי, אפשר להציע הצעה? שתיכן משדרות פחות או יותר באותם קווים, בסדר? משלימות אחת את השניה. בואו תוציאו נייר אחד מסודר ממש בנקודות, תנו לנו אותו ואנחנו נמשיך לגלגל.

27.2.13

ישיבת הועדה למדיניות האיגוד המקצועי

מיכאל כוכבי, יו"ר: אנחנו נשמח להעביר את זה.

נחום אסד: וגם הלאה. בעניין של בית ברל, היום נתתי הצעה לכל ועד כלל, אוקי? ועד חדש, התארגנות, אז אתה שומע כזה דבר, יש לך מסר כזה, אתה מכניס אותו למצגת. אני מעיר בהם עוד נקודה. כשהם יגיעו למשא ומתן הם ידברו אולי גם על זה. תוציאו נייר אחד, נדאג להעביר אותו.

מיכאל כוכבי, יו"ר: תודה רבה לכולם.

הישיבה נעולה

החלטות שנתקבלו בישיבת הועדה למדיניות האיגוד המקצועי

שנערכה בתאריך 27 בפברואר 2013

1. דיון בנושא סייעות גנים ובתי ספר (סעיף 1 לסדר היום)

לאחר ששמעו סקירה מנציגות הסייעות החליטו חברי הועדה פה אחד להמליץ לאגף לאיגוד מקצועי להקים צוות בשיתוף הסייעות לגיבוש תכנית לייצוג ולטיפול נכון בבעיות המקצועיות של הסייעות.

יו"ר הועדה, מר מיכאל כוכבי, המליץ למוזמנות לפנות ליו"ר האיגוד המקצועי ישירות בנושא שעות עבודה ומנוחה.

2. סקירה בנושא הפער בין המשק לבין מערכת החינוך

הועדה ביקשה מנציגת מחאת העגלות, גב' נגה קלינגר, ומנציגת נעמת הצעירה, הגב' אורלי ביטי, להעביר לוועדה נייר עמדה משותף על מנת שהועדה תעביר אותו לוועדים ולפורומים שונים.